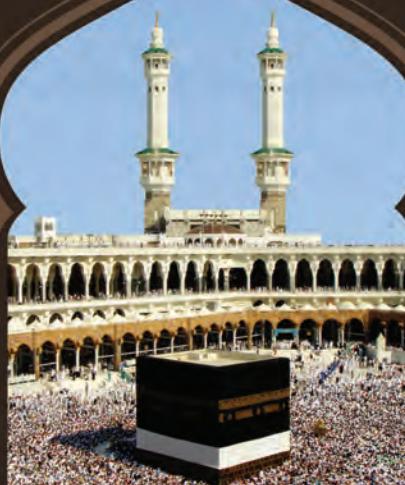

କେତେକ ନିର୍ବାଚିତ
ପବିତ୍ର କୁରଆନ ବାଣୀ

(ମୂଳ ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ)

*T*he Holy Quran is regarded by Muslims as the literal word of God and is the primary source of guidance in Islam. This book contains a small selection of its verses with topics ranging from the nature of God to prophecies about the future. The original Arabic text has been provided alongside the English translation.

SELECTED VERSES (in Odiya)

କେତେକ ନିର୍ବାଚିତ
ପବିତ୍ର କୁରଥାନ ବାଣୀ

(ମୂଳ ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ)

କେତେକ ନିର୍ବାଚିତ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ବାଣୀ
(Selected Verses of the Holy Qur'an)
(ମୂଳ ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ)

(c) ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Published by
Nazarat Nashro Ishaat
Sadr Anjuman Ahmadiyya, Qadian
Dist Gurdaspur, Punjab-143516

First Published in India : 1988
Revised Edition in Odia : 2019

(1000 Copies)

Printed at
Fazle Umar Printing Press
Qadian, Distt. Gurdaspur, Punjab - 143516

ISBN :

No part of this publication may be reproduced in any form or by any means without prior written permission from the publisher.

TOLL FREE - 18001802131

ବିଶ୍ୱବ୍ୟାସୁ ଅହମଦିଯା ସମ୍ପୁଦାୟର ଶତବାର୍ଷିକୀ ମହୋସୁବ ଉପଲକ୍ଷେ

ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଚାର ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ
କରିବା ଅପରାଧରେ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ
କରୁଥିବା ତଥା ଅଳ୍ପାଳ୍କଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶହିଦ୍ ହେଉଥିବା
ସହନଶୀଳତାର ମୂରିମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତୀକ ବିଲାଲ୍‌ଙ୍କ ସଦୃଶ
ଅହମଦୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଶୁଦ୍ଧପୂତ
ଉପହାର ।

* ବିଲାଲ୍ ଥିଲେ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଜୀବନ
ଅନ୍ୟତମ ସହଚର । ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ହେତୁ ସେ
ଚରମ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶରବ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପରିହାର ଅପେକ୍ଷା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବାକୁ
ଶ୍ରେୟକ୍ଷର ମନେ କରିଥିଲେ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

୧. ଅଲ୍ଲୁଃ ପରଂବ୍ରହ୍ମ	୧
୨. ଦେବଦୂତ	୮
୩. ପବିତ୍ର କୁରଆନ	୧୨
୪. ଅବତାର	୧୮
୫. ଜୟଲାମ ଧର୍ମର ପବିତ୍ର ଅବତାର	୨୮
୬. ଉପାସନା	୩୪
୭. ଉପବାସ	୩୭
୮. ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟୟ କରିବା	୩୯
୯. ତୀର୍ଥୟାତ୍ରା (ହଜ) ଓ କା'ବା (ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଗୃହ)	୪୪
୧୦. ସମଗ୍ର ମାନବ ଜୀବିକୁ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାର ବିତରଣ	୪୮
୧୧. ଶିକ୍ଷାରୁର, ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର, ଭଦ୍ରାମି	୫୨
୧୨. ଅର୍ଥନୀତିକ ପଢ଼ିର ମୌଳିକ ନୀତି	୫୦
୧୩. ଜିହାଦ-ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଚରମ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା	୩୩
୧୪. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୁଣ ଓ ଚରିତ୍ର	୩୮
୧୫. ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଅଧିକାର	୩୩
୧୬. ସୁଧ-ଅତ୍ୟଧିକ ସୁଧଖୋରିର ନିଷେଧ	୩୭
୧୭. ଉବିଷ୍ଟପତବାଣୀ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧି	୩୯
୧୮. ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପର୍କତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ	୮୪
୧୯. ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେତେକ ବିନାତ ପ୍ରାର୍ଥନା	୮୯
୨୦. ସହଜରେ ମୁଖ୍ୟ କଲାଭକ୍ତି କୁରଆନ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେତେକ ଛୋଟ ଅଧ୍ୟାୟ	୯୪

ମର୍ଯ୍ୟାଦାସୂଚକ ଉକ୍ତି

- ସଥ -** (ସ୍ଵଳ୍ପିଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଳୋହେ ଡେଲାମି) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଳ୍ପିଲ୍ଲାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶିଷ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ’ । ଏହା ସର୍ବଦା ‘ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ’, (ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଦିବ୍ୟ ଅବତାର’, ‘ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ’ ବା ‘ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାଙ୍କ’)-ଙ୍କ ନାମ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
- ଅସ -** (ଆଳୋଇସଲାତୁ ଡେଲାମି) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ’ । ଏହା ସମସ୍ତ ଅବତାର, ନବୀ, ବାର୍ତ୍ତାବହ ବା ପଯଗମରଙ୍କ ନାମ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
- ରଥ -** (ରଜିଅଳ୍ଲାଙ୍କ ତା’ ଲା ଅନ୍ତ୍ରୁ / ଅନ୍ତରା) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଆନ୍ତୁ’ । ନବୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧୀକାରୀ (ଖଲିପା), ଧର୍ମପନ୍ଥୀ ସମୂହ, ସହଚର, ପ୍ରଭୁପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ଅନ୍ତ୍ରୁ’ ଓ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ଅନ୍ତରା’ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।
- ରତ୍ନ -** (ରତ୍ନମହୁଲ୍ଲାହୁତା’ଲା) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦେବ ଉତ୍ସାହ ହେଉ’ । ଏହା ମଧ୍ୟ ମୁସଲିମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦୀ ସନ୍ତ ତଥା ଖଲିପାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଉତ୍ତରାଶ କରିବାକୁ ହୁଏ ।
- ଅବ -** (ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତା’ଲା ବେନସରିହିଲାଅଜାଇ) ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୁଆନ୍ତୁ । ଏହା ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ସୂଚକ ଉକ୍ତି, ଯାହା କେବଳ ବାର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଥିବା ଖଲିପା ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମା ଧର୍ମଗୁରୁ ବା ଧର୍ମାମ୍ବାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସୂଚକ ସଂକେତ ସଂପୃକ୍ତ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନାମ ଉତ୍ତରାଶ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସେହି ନାମ ସହିତ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରାଶ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧ

ପବିତ୍ର କୁରଆନର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆୟତ୍ (ପଡ଼ନ୍ତି)ରେ ଏହାର ସରଳ ଓ ସାବଲୀଳ ଅର୍ଥ ନିହିତ । ଏପରିକି କୁରଆନ ସହିତ ପରିଚିତ ନଥୁବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ଅନୁବାଦକୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପାଠ କରି ମଧ୍ୟ କୁରଆନର ଉନ୍ନତ ଭାବାର୍ଥ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ମାନ ଧାରଣା କରିପାରିବ । ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆୟତ୍ ବହୁଧାରା ବିଶିଷ୍ଟ ଏପରି ଏକ ସମାନ୍ତି ଅନୁପମ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଂଶ ବିଶେଷ, ଯେଉଁଥିରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନେକ ଅର୍ଥ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିଛି । ବହୁମୁଖୀ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରଶାଳୀ ସଦୃଶ ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେକୌଣସି ଆୟତ୍ର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ୍ ତଥା ଅଧ୍ୟାତ୍ମଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଏକ ଅବିଛିନ୍ନ ଯୋଗସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ରକ୍ଷା କରୁଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ପରିଚ୍ଛେଦରୁ ଦୁଇଗୋଟି ବିଶ୍ୱାସ ସୁଷ୍ଟଷ୍ଟ । ପ୍ରଥମତଃ କୌଣସି ଅନୁବାଦ ଯେତେ ଆକ୍ଷରିକ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୂଳ ରଚନାର ଭାବଧାରାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଏହାର ଶକ୍ତି ସାମିତ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଭଳି ବହୁ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ସମ୍ମନ୍ତ ତଥା ଭାବର୍ତ୍ତକ ଗ୍ରହଣ ଅନୁବାଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ । ପବିତ୍ର କୁରଆନର କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଅନୁବାଦ ଏଥିରେ ଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବାର୍ଥକୁ ପାଠକ ନିକଟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭାବରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିଛି ବୋଲି ଦାବୀ କରିବା ବସ୍ତୁତଃ ଅସମ୍ଭବ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସରେ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ ନମୁନା ସ୍ଵରୂପ ଏଥରୁ କେତୋଟି ଆୟତ୍ ବାହିବା ଯେଉଁଭଳି କଷ୍ଟକର, ସମ୍ମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇବା ସକାଶେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣନାମୂଳକ ବୋଲି ଭାବିବା କେବଳ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଧିକ କଷ୍ଟସାଧ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ କୁରଆନରେ ଅର୍ଥନୀତି ସମୟରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକୁ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଯଦି ଏଥରୁ ଅଛି କେତୋଟି ଆୟତ୍ ବନ୍ଧାୟାଏ, ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣରୁ ତାହା ଅନୁଚ୍ଛିତ ହେବ । ପୁନଃ ଅର୍ଥନୀତି ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବେ ସମ୍ପର୍କ ନଥୁବା ଜୟଳାମୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ବିଶ୍ୱାସକ ତତ୍ତ୍ଵ କୁରଆନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଭାଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଥିରୁ ଅଛି କେତୋଟିର ଉଦାହରଣ ସେ ଦିଗରେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ ।

ଅବଶ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷୀ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଜୀବିର ଓ ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ପୃଥିବୀ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଏକ ବହୁଳ ଅଂଶ କୁରଆନ ଭଳି ଏକ ଚମକାର ଗ୍ରନ୍ତ ପାଠ କରିବା ସୁବିଧାରୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ରହିଥିବା ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯେତେବେଳେ

ଆମେମାନେ ବିଷ୍ଣୁର କରୁଁ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସାଂଘାତିକ ପରିସ୍ଥିତିର ଶୁଭୁଡ଼ି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଯାଏ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପ୍ତ ଅହମଦିଯା ମୁସଲିମ ସମ୍ପଦାୟ ଏହାର ଖିଲାଫ୍‌ତର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ପୃଥିବୀରେ ବହୁଳ ଭାବରେ କଥୁତ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଉଚ୍ଛାରିଲାଖ ରଖି ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଛି । ତେବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅପାର କରୁଣାରୁ ଅହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ସମ୍ପଦାୟ ଦ୍ୱାରା ଅଦ୍ୟାବଧି ୩୦ରୁ ଅଧିକ ଭାଷାରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ସାରିଲାଣି ।

ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର କୁରଆନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଛଙ୍ଗକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ଅଥବା ପୃଥିବୀର ଯେ କୌଣସି ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଅହମଦିଯା ମୁସଲିମ ମିଶନରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିପାରିବେ । ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏହି ଡେବ ସାଇଟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରନ୍ତୁ : www.alislam.org.

ସୁତରାଂ ଏହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁ ପାଠକମାନଙ୍କର ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅତି ସାମାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ବା ଆଦୋ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର କେତେକ ମୌଳିକ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଚିତ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନରୁ ବିଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ କେତେକ ଆୟତ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଛି ।

ତେବେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଶଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚତ ହୋଇଥିବା କୁରଆନ ବାଣୀ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପ୍ତ ଅହମଦିଯା ମୁସଲିମ ସମ୍ପଦାୟର ମହାମାନ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିପା ହଜରତ ମିର୍ଜା ତାହେର ଅହମଦ (୧୯୭୮-୨୦୦୩)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚନ୍ଦନ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ସମ୍ପଦାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିପାଙ୍କ ରଚିତ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ‘ତପସିର ସଗୀର’ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାକୁ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଅହମଦୀୟା ଶତବାର୍ଷକୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ଡଃ. ମୁହମ୍ମଦ ଅନ୍ଦ୍ରପ୍ରଦୀପ ହଙ୍କ ଓ ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ, ଏମ. ଏ. (ଓଡ଼ିଆ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇ ଥିଲା ।

ନାଜର ନଶରୋ ଇଶାଅତ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରସାରଣ ଓ ପ୍ରକାଶନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ, କାଦିଯାନ
April - 2019

ଅଳ୍ଲାଇ ପରଂବ୍ରଦ୍ଧି

ପରମାମ୍ବାଙ୍କ ନାମ ଅଳ୍ଲାଇ । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅଳ୍ଲାଇ ଶବ୍ଦଟି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବଞ୍ଚୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପରଂବ୍ରଦ୍ଧିଙ୍କର ନାମ ସବୁ ଗୁଣାମୂଳକ କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନାମୂଳକ ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ଲାଇ ଶବ୍ଦଟି ଜଦାପି ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଏକ ସମତ୍ତୁଳ ଶବ୍ଦ ନମିଳିବାରୁ ସମଗ୍ର ଅନ୍ତୁବାଦରେ ମୂଳ ନାମ ‘ଅଳ୍ଲାଇ’ ରଖାଯାଇଛି ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୧

୧. ଦୟାବନ୍ତ କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ଲା^୫ ନାମ ନେଇ
(ପାଠ କରୁଥିଲା) ।

୨. ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଳ୍ଲା^୫ ହିଁ
ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୩. ଦୟାବନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ ।

୪. (ଏବଂ) ବିରୁଦ୍ଧ ଦିବସର ପ୍ରଭୁ ।

୫. (ହେ ପ୍ରଭୁ !) ଆମେମାନେ ତୁମ୍ଭର ହିଁ
ଉପାସନା କରୁଥିଲୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା
କରୁଥିଲୁଁ ।

୬. ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥରେ ପରିଚଳିତ
କରାଅ ।

୭. ସେହିମାନଙ୍କ ପଥରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ
ପୁରସ୍କୃତ କରିଅଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ
(ପରେ ତୁମ୍ଭର) ପ୍ରକୋପ ଅବତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାନ୍ତି
କି (ପରେ) ସେମାନେ ପଥଭ୍ରତ୍ର ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

(ଅଲ୍ ଫାତିହା: ୧-୭)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۖ

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۖ

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينَ ۖ

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۚ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۖ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୫୭

୧. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି,
ତାହା ଅଳ୍ଲାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେ ହିଁ
ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତରୁଞ୍ଜ ।

୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ରାଜତ୍ର ତାହାଙ୍କର;
ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇଥାନ୍ତି;
ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧୁ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ
ରହିଅଛି ।

سَبَحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑦

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

يُحْيِ وَيُمْتَثِّلُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑧

٤. এসে হী় পৃথিবী ও এসে হী় শেষ; এসে হী়
প্রকাশ্য ও এসে হী় গুপ্ত; এবং এসে প্রত্যেক
বিষয়কু জাণন্তি ।

৫. এসে হী় আকাশ ও পৃথিবীকু ছাথ গোচি
কালাবধু মধ্যে সৃষ্টি করিছন্তি; এহাপরে এসে
দৃঢ়তা সহকারে সিংহাসন উপরে প্রতিষ্ঠিত
হোলকছন্তি । যাহা পৃথিবীরে প্রবেশ করে
তাহাকু ও যাহা তহীরু বহির্গত হুব তাহাকু মধ্য
(জাণন্তি) এবং যাহা আকাশগু অবতরণ করে
ও যাহা তাঙ্করি আত্মকু আরোহণ করে, তাহাকু
মধ্য (জাণন্তি) এবং তুমে যেଉতোকু যাই এসে
তুম সহিত থাআন্তি এবং অল্লাঃ তুম কার্য্যকলাপ
সংকুচ্চরে ভল ভাবরে অবগত অছন্তি ।

৬. (এবং) আকাশ ও পৃথিবীর রাজত্ব মধ্য
তাহাকুর এবং (নিষ্ঠভি সকাশে) তাহাঙ্ক
নিকটকু সরু বিষয়কু ফেরাই নিআহেব ।

৭. এসে রাতিকু দিন মধ্যে প্রবেশ করান্তি
ও দিনকু রাতি মধ্যে প্রবেশ করান্তি এবং
এসে অন্তরে কথাকু ভল রূপে জাণন্তি ।

৮. হে লোকমানে ! অল্লাঃ ও তাহাঙ্ক
রস্বুলক্ষ প্রতি বিশ্বাস স্থাপন কর এবং
(পূর্ববর্তী সম্প্রদায়ক পরে) তুমামানকু
যেଉ (ধন সম্পত্তি) বিষয়েরে মালিক
করায়ালছি ষেখুরু ব্যয় কর; এবং
তুমামানক মধ্যে যেଉমানে বিশ্বাসকারী
অচ্ছি ও অল্লাঃক উদ্বেশ্যেরে ব্যয় করান্তি
যেমানকু মহান প্রতিপক্ষ মিলিব ।

(খল হিদিৰ : ১-১)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالبَّاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ①

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ مِنْ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا ۖ وَهُوَ مَحْكُومٌ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ②

كَهُ مُكْلِفُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ③

يُوْلِجُ إِلَيْهِ النَّهَارِ وَيُوْلِجُ إِلَيْهِ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۖ وَهُوَ عَلَيْهِ بِذَاتِ الصَّدْرِ ④

أَمْوَالِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۖ قَالَّذِينَ أَمْوَالِنَا مُنْكَرٌ
وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَيْرٌ ⑤

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଦୁ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର କଢ଼ିଦୁ ରହିଅଛି ।

୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଏ ଓ (ଆନ୍ୟ) କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆକୃତିକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

(ଅଲ ତରାବୁନ : ୨-୪)

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

୯୯. ନିଷୟ ଅଲ୍ଲାହ ବୀଜ ଓ ଟାକୁଆକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରାନ୍ତି; ସେ ଜୀବତକୁ ମୃତ୍ୟୁ ବହିର୍ଗତ କରାନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବତରୁ ବହିର୍ଗତ କରାନ୍ତି; ସେ ହିଁ (ତୁମମାନଙ୍କର) ଅଲ୍ଲାହ, ତେବେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କେଉଁଆଡ଼କୁ ଫେରି ଯାଉଅଛ ?”

يُسَيِّخُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَصَوَّرَكُمْ فَأَخْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلَمُونَ وَاللَّهُ عَلَيْهِ
بِدَاتِ الصُّدُورِ

إِنَّ اللَّهَ فَالِئِقُ الْحَبَّ وَالْوَوَىٰ طَيْرُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُحْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ
الْحَيَّ طَلِيكُمُ اللَّهُ فَإِنِّي تُؤْفِكُونَ

فَالْقِ الْأُصْبَاحِ وَجَعَلَ الْيَلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا طَذْلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَرِيزِ الْعَلِيِّ ⑨

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ طَقْدَ فَصَلَنَا
الْأُلْيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑩

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ كُمْ مِنْ تَقْسِيسٍ وَاحِدَةٌ
فَمُسْتَقْرٌ وَمُسْتَوْدَعٌ طَقْدَ فَصَلَنَا
الْأُلْيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ⑪

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضْرًا نَحْرِجُ مِنْهُ حَبَّا مُتَرَابِيَا
وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلِيعَهَا قَنْوَانِ دَانِيَةَ
وَجَنْتِ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
وَالرُّمَّانَ مُسْتَبِهَا وَغَيْرَ مُتَشَابِهِ
أَنْظَرْنَا إِلَى ثَمَرَةٍ إِذَا آتَمَرَ وَيَنْعَهُ
إِنَّ فِي ذِلِكُمْ لَا يَلِقُهُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑫

୧୭. ସେ ପ୍ରଭାତକୁ ପ୍ରକାଶ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରିକୁ ବିଶ୍ଵାମ ପାଇଁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଗଣନାର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗଡ଼ିଛନ୍ତି; ଏହି ନିରୂପଣ ତାହାଙ୍କର ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୧୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷତ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରବିଧୀ ସମୟରେ ସ୍ମୁଲଭାଗ ଓ ଜଳଭାଗ ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗ ଜାଣିପାରିବ । ଆମେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ସମ୍ପଦାୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦଶନଗୁଡ଼ିକ ସୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁଁ ।

୧୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ଣ୍ଣାରିତ କରିଛନ୍ତି; ଆମେ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦଶନମାନ ସୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁଁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି, ତତ୍ପରେ ଆମେ ତଦ୍ବାରା ସକଳ ପ୍ରକାର ଉଭିଦ ଉପନ୍ଦି କରାଉଁ, ତତ୍ପରେ ସେଥିରୁ ସବୁଜ ଶୈତାନ ସୃଷ୍ଟି କରାଉଁ, ଯହିଁରୁ ଆମେ ଶ୍ରରମ୍ଭକୁ ବାଜ ଉପନ୍ଦି କରାଉଁ ଏବଂ ଖଜୁରା ଗଛର କାଣ୍ଡରୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଥିବା କାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରାଉଁ ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ଦୁଧରୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ଓ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନଥୁବା ଅଙ୍ଗୁର, ଜେତୁନ ଓ ଡାଳିମର ଉଦ୍ୟାନମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁଁ; ଯେତେବେଳେ ଏହି ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଫଳ ଧାରଣ କରାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାହାର ପାଚିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର; ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ନିର୍ଦଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୧୦୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ
'ଜୀନ'ମାନଙ୍କୁ ସମକଷ କରାନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ
ମିଥ୍ୟାରେ ଅଞ୍ଚତା ବଶତଃ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ
କନ୍ୟା ନିର୍ଣ୍ଣରିତ କରିଛନ୍ତି; ସେ (ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାହ)
ହିଁ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରୁଛନ୍ତି ସେ ତହିଁରୁ ଉର୍ଦ୍ଧରେ ।

(ଆଲ ଅନଥାମ : ୯୩-୧୦୧)

ଅଧ୍ୟାୟ - ୨

୨୪୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ
ନାହିଁ; ସେ ଚିରଞ୍ଜୀବି, (ଓ ସେ ସ୍ଵଯଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
(ଓ ସମଷ୍ଟଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା; ତାହାଙ୍କୁ ତ୍ରୟା ଓ ନିନ୍ଦା
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ । ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଓ
ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା ତାଙ୍କରି;
ତାହାଙ୍କର ବିନାନ୍ତୁମତିରେ କିଏ ତାହାଙ୍କ
ସମାପରେ ସୁପରାଶି କରିପାରିବ ? ସେମାନଙ୍କ
ସମ୍ବ୍ଲାଙ୍ଗରେ ଯାହା ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଣ୍ଡାତରେ
ଯାହା ଅଛି, ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବିନା ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର
କୌଣସି ଅଂଶକୁ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର
ଜ୍ଞାନ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପୀ ରହିଛି ଏବଂ
ଏଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରେ
ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ଓ ମହାନ ।

(ଆଲ ବକରା : ୨୪୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୯

୨୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ
ନାହିଁ; ସେ ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି;
ସେ ହିଁ ଦୟାବନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ ।

وَجَعَلُوا اللَّهَ شَرِيكَأَاءَ الْجِنِّ وَخَلَقُهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَيْنَ وَبَنْتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَمْدُ الْحَمْدُ لَهُ
تَأْخُذُهُ سَنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يُشَفَّعُ عِنْهُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلَفُهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُودُهُ حَفْظُهُمَا وَهُوَ
أَعْلَى الْعَظِيمِ ۝

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقَدُّوسُ السَّلَمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَمَّمُ
 الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سَبِّحْنَاهُ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ

④

৭৪. (প্রকৃত বিষয় হেଉছি যে) এই হৈঁ
 অল্লাঃ যাহাঙ্ক ব্যতীত অন্য কেহি উপাস্য
 নাহি; এই হৈঁ স্বার্বজোম শাস্ত্রনকর্তা; (নিজে)
 পবিত্র (ও অন্যকু পবিত্র করান্তি; নিজে)
 প্রত্যেক প্রকার দোষরু মুক্ত (ও অন্যকু
 দোষমুক্ত করিথান্তি); এমন্ত্বক পাইঁ
 শান্তিপ্রদায়ক ও এমন্ত্বক তত্ত্বাবধারক; (এই
 হৈঁ) পরাক্রমা; (এই হৈঁ) উগ্র হৃদয়কু সংযুক্ত
 করিথান্তি; (এই হৈঁ) মহান; এমানে তাহাঙ্ক
 সহিত যেଉঁ যেଉঁ বিষয়কু এমনক্ষ মনে
 করান্তি, অল্লাঃ এই সবুর উর্ধ্বরে ।

৭৫. (প্রকৃত বিষয় হেଉছি যে) অল্লাঃ
 প্রত্যেক বস্তুর সৃষ্টিকর্তা ও প্রত্যেক বস্তুর
 রচয়িতা এবং প্রত্যেক বস্তুকু তাহার
 আবশ্যিকতা অনুযায়ী আকৃতি দেখান্তি;
 তাহাঙ্কতারে অনেক সুগুণ নিহিত অছি;
 আকাশ ও পৃথিবীরে যাহাকিছি অছি এই সবু
 তাহাঙ্কর গুণ গান করুছান্তি; এই হৈঁ পরাক্রমা
 ও উর্ধ্বজ্ঞ ।

(অল হশু : ৯১-৯৮)

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى طَيْسِحْ لَهُ كَا
 فِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

⑤

ଦେବଦୂତ

ଦେବଦୂତ ଶବ୍ଦର ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ବାର୍ତ୍ତାବହ’ ବା
ପ୍ରତିନିଧି । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏଥୁରୁ
ବୁଝାପଡ଼ୁଛି । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ବହନ କରି ଆଣନ୍ତି
ଏବଂ ବିଶ୍ୱରେ ତାଙ୍କର ଜଙ୍ଗାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ବହୁ
ଜଗତ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଅଲ୍ଲାଇ ତାଙ୍କର ଜଙ୍ଗାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କରାଇବା ଲାଗି ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି, ଦେବଦୂତମାନେ
ତାହାର ଏକ ଅଂଶ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେହି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ୦ାରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ମଣିଷ ନିକଟକୁ
ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କର ଆଲୋକ ଆସିବାର ବାଟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୩୪

୨. ସମସ୍ତ ପ୍ରଶାଂସା ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ) ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର (ଏକ ନୃତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଷ୍ଠାନୀୟ) ସ୍ଵର୍ଗା (ଏବଂ) ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରସୁଲ ତାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର କେବେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ତିନି ତିନି ଓ ଚାରି ରୁକ୍ଷିଗୋଟି ପକ୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ; (ଏବଂ ସେହି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ) ସୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଯେତେ (ସଂଖ୍ୟକ) ଜଙ୍ଗା କରନ୍ତି ସେତେ ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି; ଅଳ୍ଲାହ ହିଁ ସାକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

(ଆଲ ଫାତିର : ୨)

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨

୧୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାରଣରୁ ଜିବ୍ରାଇଲଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍) କୁ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଅବତାର୍ତ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଥାଏ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟରେ ଦେଖାଉଛି ଓ ସୁପରିମାର୍ଗର ଦେଉଛି ।

୧୯. (ମନେ ରଖ ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ଲାହଙ୍କର, ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସଳମାନଙ୍କର ତଥା ଜିବ୍ରାଇଲ୍ ଓ ମିକାଇଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ଅଳ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ (ଏପରି) ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ।

الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلِكَةَ رُسُلًا أُولَئِيْ أَجْنَاحَةٍ
مَشْنُونَ وَثُلَّتَ وَرَابعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا
يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{୧)}

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَرَّالٰهُ
عَلٰى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرٍ لِلْمُؤْمِنِينَ^{୨)}

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلِكَتْهُ وَرَسِيلِهِ
وَجِبْرِيلَ وَمِنْ كُلِّ فِيَانَ اللّٰهُ عَدُوًّا
لِلْكُفَّارِينَ^{୩)}

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُؤْتُوا مَا جُوْهَكُمْ قِبْلَ
 الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلِكُنَّ الْبِرَّ مَنْ أَمَنَ
 بِإِلَهِهِ وَإِلَيْهِ الْاُخْرِ وَأَمْلَأَكَةَ وَالْكَتَبِ
 وَالنَّبِيِّنَ وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حِجَّهِ ذُوِّي
 الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسِكِينَ وَابْنَ
 السَّيِّلِ وَالسَّالِيْلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَتَى الرَّزْكَوَةَ وَالْمُؤْفَونَ
 بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي
 الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُتَّمَّنُونَ

(٧٨)

أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ أَمَنَ بِإِلَهِهِ وَمَلِكِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرَسِيلِهِ

୧୭୮. ତୁମେମାନେ ନିଜର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ପୂର୍ବ
 ବା ପଣ୍ଡିମ ଦିଗକୁ ଫେରାଇବାରେ ବିଶେଷ କିଛି
 ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ, ବିରାଗ
 ଦିବସ, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା (ଧର୍ମ)
 ଗ୍ରନ୍ଥ, ନବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ
 କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ହେତୁ
 ଆମ୍ବାୟ ସ୍ଵଜନ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର, ପଥକ,
 ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କ ତଥା କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କ
 (ସ୍ଵାଧୀନତା ଲାଭ) ପାଇଁ (ଆପଣାର) ଧନ
 ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ
 କରେ, ଜକାର୍ତ୍ତ ଦିଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ନିଜ
 ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ
 (ବିଶେଷତଃ) ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ବ୍ୟାଧି ଓ ଯୁଦ୍ଧ
 ସମୟରେ ଧୈର୍ୟ ଧରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ରହିଥିବା
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ପୁଣ୍ୟବାନ । ଏମାନେ
 ହିଁ ସତ୍ୟବାଦୀ (ସାବ୍ୟଷ୍ଟ) ହୁଅଛି ଓ ଏମାନେ ହିଁ
 ପ୍ରକୃତରେ ଧର୍ମପରାଯଣ ।

୨୮୭. ଏହି ରସ୍ତୁଳଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ
 ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ୩୦ରୁ ଯାହାକିଛି ଅବତାର୍ତ୍ତ
 ହୋଇଛି, ସେ (ନିଜେ) ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ
 ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରାମାନେ (ମଧ୍ୟ
 ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି), ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
 ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ
 ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ଗ୍ରହମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସ୍ତୁଳମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି... ।

(ଆଲ ବକରା: ୧୮, ୧୯, ୨୭, ୨୮)

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୨

୨୭. ଅଳ୍ପାଇ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜର ରସ୍ତାଲମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି; ବାଷ୍ପବିକ ଅଳ୍ପାଇ (ପ୍ରାର୍ଥନାର) ଶ୍ରୀବଣକାରୀ ଓ (ପରିଷ୍ଠିତିର) ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ ।

(ଆଲ ହଜା: ୭୩)

୧୩୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଅଳ୍ପାଇ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସ୍ତାଲଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସ୍ତାଲଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ (୪୮) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (୪୮) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପାଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ, ତାହାଙ୍କ ରସ୍ତାଲମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦିବସକୁ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ନିଷୟ ଅସତ୍ର ପଥରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ବହୁଦୂର ଛଳି ଯାଇଅଛି ।

(ଆଲ ନିସା: ୭୩, ୧୩୭)

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلِكَاتِ رُسُلًا وَمِنَ
النَّاسِ طَ إِنَّ اللَّهَ سَيِّعُ بَصِيرَةٍ^{୨୬}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَبِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِهِ وَمَنْ
يَكُفِرُ بِاللَّهِ وَمَلِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ أَلْبَلًا بَعِيدًا^{୨୭}

ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍

ଇସଲାମ ଧର୍ମର ମହାନ ଅବତାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଅଳ୍ଲାଃ ନିଜେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥର ନାମ ‘କୁରଆନ୍’ ରଖିଛନ୍ତି । ଏଥୁରେ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିଧାନ ଅଛି । ‘କୁରଆନ୍’ ଶବର ଅର୍ଥ ଅଧ୍ୟନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥ । ବସ୍ତୁତଃ ପୃଥିବୀରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ପଠିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ହେଉଛି ‘କୁରଆନ୍’ । ପୁନଃ ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ବା ଏପରି ଏକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ପୃଥିବୀର ସବୁ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଏବଂ ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କୁରଆନ୍ ହେଉଛି ଏପରି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେରିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବାରେ ଆବୋ କୌଣସି କଟକଣା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ କୁରଆନ୍ ସବୁ ସମୟ ପାଇଁ ଓ ସବୁ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । (୩୪ : ୨୯)

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ୨

୨. ‘ଅଳିପ୍ ଲାମ୍ ମିମ’ (ଆର୍ଥାତ୍ ଆସେ
ଅଳ୍ପାଇ, ସର୍ବଜ୍ଞ)

٢٣

ذلِكَ الْكِتَبُ لَا رَبَّ لَهُ مِنْ دُوَيْنٍ
لِلْمَقْرِئِينَ ﴿١﴾

(ଆଳ ବକରା: ୨,୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୭

୭୮. ବାସ୍ତବିକ ଏହି କୁରଆନ ଅତି ମହାନ ।

ۚ اِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

୭୯. ଏବଂ ଏହା ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଗ୍ରନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ରହିଅଛି ।

فِي كِتَبِ مَكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

(ଆଲ ଓଡ଼ାକେସ୍ବା : ୭୮,୭୯)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚୟ

୪. ଯହିଁରେ ସ୍ଵାୟ୍ୟ ଆଦେଶାବଳୀ ରହିଥିବ ।

فِيهَا كِتْبٌ قَيْمَةٌ

(ଆଲ୍ ବଶ୍ଵାସନାହୁ : ୪)

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୯

୨୪. ଅଲ୍ଲୁଟି ଉକ୍ତଷ୍ଟରୁ ଉକ୍ତଷ୍ଟ ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍
ସେହି ଗ୍ରହ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର
(ପଞ୍ଚଶିର୍ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ) ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ
ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର
ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କଲାବେଳେ
ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠେ ଏବଂ
ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ରମ୍ବ ଓ ହୃଦୟ କୋମଳ
ହୋଇ ଅଲ୍ଲୁଟିଙ୍କ ସ୍ଵରଣ ପ୍ରତି ଅବନନ୍ତ

اللَّهُ تَرَأَّسَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًًا
مَمَاثِلِيٍّ تَقْسِيرٌ مِّنْهُ جُلُودُ الظَّرِينَ يَخْشُونَ
رَبَّهُمْ حَثَّمَتِلِينَ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذِلْلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي

بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

مِنْ هَادٍ^②

ହୋଇଯାଏ । ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନ) ଅଳ୍ପାଙ୍କର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନରେ ଯେଉଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ରହିଅଛି, ତାହା ବାପ୍ତିବରେ ଅଳ୍ପାଙ୍କର ପାପ); ଏହାଦ୍ୱାରା ସେ ଯାହାକୁ ଜାଣ୍ଞା ତାହାକୁ (ସତ) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପାଙ୍କ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି (ସତ) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

(ଅଲ୍ ଜୁମର : ୧୪)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୩

୨. ହା ମିମ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଓ ଶୌରବମାୟ ଅଳ୍ପାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି) ।

حُمَّ

୩. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁଁ) ଯହିଁରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସ୍ଵକ୍ଷପ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଅଛି ।

وَالْكِتَابُ الْمُبِينُ

مِنَ الْمُبَيِّنِينَ

୪. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ କୁରଆନ ରୂପେ ଏପରି ରଚନା କରିଅଛୁଁ ଯାହା ଆରବୀ (ଡାଷା) ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ (ସହଜରେ) ବୁଝି ପାରିବ ।

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଜନନୀ ସଦୃଶ ଓ ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ଓ ତୁ ସମ୍ମଳିତ ପୁଷ୍ଟକ ।

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعِلَّ

حِكْيَمٌ

(ଅଲ୍ ଜୁମରୁଫ୍ : ୨-୫)

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩

୩୩. ଆମେ (ଶରିୟତ ଅର୍ଥାତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ବିଷୟକ) ଏହି ନ୍ୟାସକୁ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତ ନିକଟରେ ପେସ କରିଥିଲୁଣ୍ଣ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ବହନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଓ ଏହାକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ବହନ କରିଥିଲା; ସେ ବାପ୍ତିବରେ (ନିଜ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟାଛରୀ ହେଲା ଓ ଏହାର ପରିଶାମ ସକ୍ରାନ୍ତରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲା ।

୩୪. ପରିଶାମରେ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସିନୀ ମହିଳା ଏବଂ ଏହି ମୁସରିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସରିକ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ଲା^୪ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଳ୍ଲା^୫ ହିଁ ପରମ କ୍ଷମାଶାଳ ଓ କରୁଣାମୟ ।

(ଆଲ ଅହଜାର : ୩୩,୭୪)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭

୧୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “ଯଦି ସମସ୍ତ ମାନବ ଓ ଜୀନ ଏହି ପବିତ୍ର କୁରାନର ଅନୁରୂପ (ଗ୍ରନ୍ତ) ଆଣିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପରମାନନ୍ଦ ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତି ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଆଣିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୁରାନରେ ବାପ୍ତିବିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାନ୍ତି । ତଥାପି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏ ସକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଜ୍ଞା (ମୂଳକ ପନ୍ଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ) କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି ।

(ବନ୍ଦି ଉତ୍ସାହିତି : ୧୯,୫୦)

إِنَّا عَرَضْنَا الْأُمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبْيَانٌ أَنَّ يَحْمِلُنَّهَا
وَأَشْفَقْنَاهُنَّهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ طَ إِنَّهُ
كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا^୩

لَعَذَّبَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفَقِتَ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا^୪

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْأُنْسُ وَالْجُنُونُ عَلَىٰ
آتٌ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِيَعْضِ
ظَهِيرًا^୫
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَيْ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا^୬

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୧୯

୧୮. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେଉଳି ବ୍ୟକ୍ତି (ମିଥ୍ୟା ଦାବିଦାର ସବୁଶି ହୋଇପାରେ) ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଥିବା ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଅଛି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ହୋଇ) ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଆସିବେ ଏବଂ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଆସିଅଛି (ଯାହା ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛି ଏବଂ) ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ତଥା କୃପା ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା । ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଆଜ୍ଞାବହମାନେ) ସେଥିରେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବେ, ନରକ ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ । ଅତିଏବ (ତୁମେମାନେ) ଏ ସକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସଯେହ କରନାହିଁ; ବାସ୍ତବିକ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(ହୁଦ୍ : ୧୮)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୨

୧୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୁରଥାନ) ଏକ (ମହାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ଏହା ଆଶାର୍ବାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ । (ଏବଂ) ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବାଣୀକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ; (ଏବଂ) ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥୁ ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥ

ଆମେ କାନୁ ଉଲ୍‌ବୀନୀତିମନ୍ଦିରରେ ଓ ଯେତିଲୁହୁ
ଶାହେଜହାନରେ ଓ ମନ୍ଦିରରେ କବିତାମୁଁ ମୁଁ ଆମାମା
ଓରହମାତା ଓ ଲୀଲାକ ଯୋମ୍ବୁନ୍ତବେ ଓ ମନ୍ଦିର
କିଫରରେ ମନ୍ଦିରରେ ଫାଲାର ମୁଦ୍ଦେ
ଫଲାତକ ଫି ମରୀଯିତିମନ୍ଦିର ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର
ରିକ୍ତ ଓ ଲିଙ୍କ ଆକ୍ଷରାତାସ ଲାଯୁମ୍ବୁନ୍ତବେ ⑩

وَمِنْ حَوْلَهَا

ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ); ଯଦ୍ବାରା ତୁମେ
ମନ୍ତ୍ରକାବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାହାର ଆଖପାଖରେ
ରହୁଥୁବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାଇବ ।

(ଅଲ୍ ଅନଆମ : ୯୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୪. ... ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (କଳ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ‘ଇସଲାମ’କୁ ଧର୍ମ ରୂପେ ପସନ୍ଦ କରିଅଛୁଁ... ।

(ଅଲ୍ ମାଏଦା : ୪)

أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيَنَّكُمْ وَأَتَمَّتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمْ
الإِسْلَامَ دِينًا

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

୧୪୭. ଏବଂ ଆଶାର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି (ପବିତ୍ର କୁରଆନ) ଗ୍ରହକୁ ଆମେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ; ସୁତରାଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର; ଏବଂ ଧର୍ମ ପରାଯଣ ହୁଅ ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶତ ହେବ ।

(ଅଲ୍ ଅନଆମ : ୧୪୭)

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَا مُبَرَّكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا الْعَلَّامُ تَرَحُّمُونَ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦

୮୩. ଏବଂ ଆମେ ପବିତ୍ର କୁରଆନରୁ (କ୍ରମେ କ୍ରମେ) ଏପରି (ଶିକ୍ଷା) ଅବତାର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ, ଯାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ କରୁଣାମୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାରେଇମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରୁଷ କରାଇଥାଏ ।

(ବନ୍ଦି ଉତ୍ସାହିତି : ୮୩)

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَافِعٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ لَا يَزِيدُ الظَّلِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا

ଅବତାର

ଅଲ୍ଲାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିକୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦଶ୍ନ କରାଇଥିବା ବିଷୟକୁ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛି । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବତାର (ନବୀ ବା ରସ୍ତୁଳ)ଙ୍କର ସତ୍ୟବାଦିତା ଓ ନିଷ୍ଠାପରତା ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଇଙ୍ ନିକଟକୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦଶ୍ନ କରାଇବା ପାଇଁ ଲଭିତାସ ବର୍ଣ୍ଣତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଛି । ସେହି ପବିତ୍ର ଅବତାର ଅନ୍ତିମ ବିଧାନବାହୀ ଅବତାର ଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଲେଖାମ ଧର୍ମର ବାର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରହକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପରିବେଶିତ କରେ ଓ ରଙ୍ଗ କରେ । ଅବତାର ପଦ ଜାରି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା କେବଳ ଲେଖାମ ଧର୍ମଭିତରେ । ସେହି ପବିତ୍ର ଅବତାରଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଅବତାରମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସତ, କିନ୍ତୁ ନୂତନ ବିଧାନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ।

ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ ରେ ଯେ ଅବତାରବାଦର ଆଶ୍ରିତ ଦିଗଟିର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ତା ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ଅବତାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛିଡ଼ା କରାଯାଇଥିବା ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତିର ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । କୁରାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣତ ଫିରଞ୍ଜିନ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବତାର ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୭

୩୭. ଅଲ୍ଲାହ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜର ରସ୍ତୁଳ ମାନୋନାତ କରନ୍ତି । ବାଷ୍ପବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ପ୍ରାର୍ଥନାର) ଶ୍ରବଣକାରୀ ଓ (ପରିଷ୍ଠିତିର) ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ ।

(ଆଲ ହରି : ୭୩)

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ
النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୧୭

୩୭. ଏବଂ ବାଷ୍ପବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ (ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି) ରସ୍ତୁଳ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁଁ ଯେ (ହେ ଲୋକମାନେ) ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମା ଲଂଘନକାରୀ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି (ଉତ୍ତମ ସାବ୍ୟଷ୍ଟ) ହେଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି ହେଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନାଶ ସାବ୍ୟଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖ ଯେ(ରସ୍ତୁଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

(ଆଲ ନହଲ : ୭୭)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنَبُوا الصَّاغُوتَ حَمْنَهُمْ مَنْ
هَدَى اللَّهُ وَمَنْ هُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الصَّلَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨

୩୯. ଏବଂ (ହେ ମାନବ ! ସେ ସମୟକୁ ସ୍ଵରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁ ମୁଁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ “ଆମେ ପୃଥିବୀରେ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ
فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا

ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁଁ”; ସେମାନେ କହିଲେ “କ’ଣ ତୁମେ ସେଠାରେ ଏପରି (ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵିଜ୍ଞଳା ଓ ରକ୍ତପାତ କରିବେ ? ଏବଂ ଆମୋମାନେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭର ମୁଣ୍ଡଗାନ କରୁଅଛୁଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସମସ୍ତ ମହାନତା ଥିବାର ସ୍ଥାକାର କରୁଅଛୁଁ”; ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ “ତୁମୋମାନେ ଯାହା ଜାଣ ନାହିଁ ଆମେ ତାହା ନିଶ୍ଚଯ ଜାଣୁ” ।

(ଆଲ ବକରା : ୩୧)

مَنْ يُقْسِدُ قِيَمَةً وَيَسْفِلُ الْدِمَاءَ
وَنَحْنُ نُسِّيْجُ بِهِمْ وَنَقِدُّمُ لَكَ
قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١﴾

ଆଧ୍ୟ ୪

୧୭୪. ଆମେ ନୁହ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ତୁମପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେହିପରି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ଆମେ ଜବାହିମ ଓ ଜସମାଇଲ ଓ ଜସହାକ ଓ ଯାକୁବ ଓ (ତାଙ୍କର) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଜସା ଓ ଅୟୁବ ଓ ଯୁନୁସ ଓ ହାରୁନ ଓ ଘୋଲେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜବୁର (ଧର୍ମଗ୍ରହ୍ନ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁଁ ।

୧୭୫ ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ରସୁଲଙ୍କ ସକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ତୁମ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ସକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହୁଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ।

(ଆଲ ନିସା : ୧୭୪-୧୭୫)

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوح
وَالثَّئِينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوْسُسَ
وَهَرُونَ وَسَلِيمَنَ وَاتَّبَعْنَا دُرَبَ رَبُّرَا

وَرَسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ
وَرَسُلًا لَمْ نَقْصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ طَوْكَلَمَ اللَّهُ
مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿୧୭୫﴾

ଆଧ୍ୟ ୨

୧୭୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ କେତେକ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ପରାକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ କି ସେ ପାଳନ କରିଥିଲେ; (ତାପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ “ଆୟେ ତୁମଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦଳପତି କରିବୁ; (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ “ଏବଂ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ (ଦଳପତି ନିଯୁକ୍ତ କର)”; (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ “(ଆଜ୍ଞା କିନ୍ତୁ) ଆହ୍ସର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅତ୍ୟାଛରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।”

୮୮. ଏବଂ ଆୟେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଥିଲୁଁ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ସେହି ରସ୍ତୁଲମାନଙ୍କୁ (ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଜାଣ ତାଙ୍କ ପରେ) ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲୁଁ ଓ ମରିଯମ ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଆୟେ ସୁଷ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣମାନ ଦେଇଥିଲୁଁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆୟା ଦାରା ତାହାଙ୍କୁ ବଳବାନ କରିଥିଲୁଁ (ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲ); ତାହାହେଲେ (ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ, ଏକଥା ଅସମୀରୀନ ନୁହେଁ କି) ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ରସ୍ତୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି (ଶିକ୍ଷା) ନେଇ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ କେତେକଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ।

(ଆଲ ବକରା: ୧୭୪, ୮୮)

وَإِذْ أَبْتَلَ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ
فَأَتَمَهُنَّ طَقَالِ إِنْ جَاءَكَ لِلَّتَّا يَسِّ
إِمَامًا طَقَالَ وَمِنْ ذِرِّيَّتِي طَقَالَ لَا يَأْتِ
عَهْدِي الظَّلِيلِ مِنْ
⑩

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرَّسِّلِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيْتِ وَأَيَّدْنَا بِرُوحِ الْقَدْسِ أَفَكُلَّمَ
جَاءَ كُمْرَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرُتُمْ فَفَرِيْقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيْقًا
تَقْتَلُونَ ⑪

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦

୯୯. ଏବଂ ଆମେ ଜସ୍ତାଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଦ୍ର ପାର କରାଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ପିରଞ୍ଜିନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦୌରାନ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷ) ଅବଳମ୍ବନ) କରି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧାବନ କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ (ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଜଳମଘ୍ନ ହେବା ଉପଲବ୍ଧି କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ଯେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଜସ୍ତାଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ହେଉ) ଅଛି ।

୧୦. (ଆଲ୍ୟା କହିଲେ) “କଣ ବର୍ତ୍ତମାନ (ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ) ଅଥବା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ଥିଲୁ ।”

୧୧. ସୁତରାଂ ଆଜି ଆମେ ତୋର (ମୃତ) ଶରୀର (ସଂରକ୍ଷିତ କରି ତାହା) ଦ୍ୱାରା ତୋଡ଼େ (ଆଂଶିକ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରାକି ଯେଉଁମାନେ ତୋ ପରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଵରୂପ ହେବୁ । ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆମ୍ବର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷାତରେ ନିଃସଦେହରେ ଅଛେ ଅଛନ୍ତି ।

(ସ୍ମୁନୁସ : ୯୧-୯୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମରିଯମଙ୍କ (ସକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର; (ବିଶେଷତଃ ସେହି ବୃତ୍ତାନ୍ତ)

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُودُهُ بُغْيَا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا
أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ لَقَالَ أَمَّنْ تَأْتِيَ لَآلَهَ
إِلَّا الَّذِي أَمَّنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِينَ^⑯

ଆଜି ଓକ୍ତଦ୍ୱାସିତ ପରେ ଓ କୁନ୍ତ ମିନ୍
ମୁସିଦିନି^{୧୭}

فَالْيَوْمَ نُنْجِلُكَ بِبَدَنِكَ لِتُكُونَ لِمَنْ
خَلَفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ
إِيمَانِهِ لَغَافِلُونَ^{୧୮}

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذْ اتَّبَعَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِقِيًّا^{୧୯}

ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାରର
ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଛଲି
ଯାଇଥିଲେ ।

୧୮. ଏବଂ ସେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ (ଆର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରି ନିଜକୁ ଲୁକ୍କାଯିତ ରଖିଲେ); ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ୍ବର ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଦେବଦୂତ (ଜିବ୍ରାଇଲ)ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବୁଧରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ମାନବ ଆକୃତି ଧାରଣ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

୧୯. (ମରିଯମ ତାହାଙ୍କ) କହିଲେ “ଯଦି ତୁମେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଦୟାବନ୍ତ ଅଳ୍ଲାଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି ।

୨୦. (ପ୍ରତ୍ୟେତରେ ଦେବଦୂତ) କହିଲେ “ମୁଁ କେବଳ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ । ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ (ଅଳ୍ଲାଙ୍କର) ଓହି ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପବିତ୍ର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅର୍ପଣ କରିବି (ଯେକି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟକ୍ତି ହେବେ)” ।

୨୧. (ମରିଯମ) କହିଲେ “ମୋର କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ମୋତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସ୍ଵର୍ଗ କରିନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ କେବେହେଲେ ବ୍ୟଭିରରରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।”

୨୨. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ “(ବିଷୟଟି) ସେହିପରି (ଯେପରି ତୁମେ କହିଲ, କିନ୍ତୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା କହିଛୁ ଯେ ଏହା ଆମ୍

فَتَّحَنَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَّارًا سَوِيًّا ⑯

قَاتُ اِنْ اَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ
إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ⑯

قَالَ اِنَّمَا آنَارَسُولُ رَبِّكِ لَا هَبَّ لَكِ
غُلَمًا زَكِيًّا ⑯

قَاتُ اِنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَلَمْ يَمْسِسْنِي
بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَعْدًا ⑯

قَالَ كَذِلِكَ قَالَ رَبِّكِ هُوَ عَلَىٰ هِينَجِنَ
وَلَنَجْعَلَهُ اِيَّةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا

وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا

(ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ ଏବଂ
(ଆୟେ ସେହି କାରଣରୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ
ଦେବୁଁ ତଢ଼ାରା ଆୟେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଓ ନିଜ କରୁଣା ସ୍ଵରୂପ
କରିବୁଁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟ (ଆମ ଦ୍ୱାରା) ନିର୍ଣ୍ଣାରିତ
ହୋଇଥାଇଛି ।”

୨୩. ତାପରେ ସେ ତାହାକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ
କଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ
ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ।

୨୪. ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ ସେ ସୋଠରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ) ପ୍ରବଳ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯୋଗ୍ରୁଁ ସେ ଗୋଟିଏ
ଖଜୁରୀଗଛ ନିକଟକୁ ଛଲି ଯାଇଥିଲେ;
(ଯେତେବେଳେ ମରିଯମଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ହେଲା
ଯେ ତାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ,
ସେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିହାସ
ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ) କହି ଉଠିଲେ “ହାୟ !
ମୁଁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଆନ୍ତି କି ! ଏବଂ ମୋର
ସୃତିକୁ ବିଲୁପ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତି କି !”

୨୫. ତାପରେ (ଦେବଦୂତ ପର୍ବତର) ନିମ୍ନ
ଦେଶରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ ପୂର୍ବକ କହିଲେ “(ହେ
ନାରୀ !) ଦୁଃଖୁ ହୁଅ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମର ନିମ୍ନ
ଦେଶରେ ଏକ ଫରଣା ପ୍ରବାହିତ କରାଇଛନ୍ତି;
(ତେଣୁ ତାହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ଓ ନିଜ
ସନ୍ତାନକୁ ପରିଷାର କର) ।

୨୬. ଏବଂ ତୁମେ ଖଜୁରୀ ଗଛକୁ ଧରି ନିଜ
ଆଡ଼କୁ ହଲାଇ ଦିଆ; ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ସଦ୍ୟ ପକ୍ଷ
ଫଳ ବୃଷ୍ଟି କରିବ ।

فَهَمَتْتُ فَأَنْتَ بَذِي مَكَانٍ قَصِيًّا

فَأَجَاءَهَا الْمُخَاطِبُ إِلَى جِذْعِ النَّحْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتْ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
سَيِّدًا مَنْسِيًّا

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْرِزْ فِنْ قَدْجَعَ
رَبِّكِ تَحْتَكِ سَرِّيًّا

وَهُرِيَّ إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّحْلَةِ سَقْطُ
عَلَيْكِ رُطْبَاجِنِيًّا

فَكُلُّ وَأَشْرِيٍّ وَقَرِّيٍّ عَيْنًا فَإِمَاتَرَيْنَ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُوْلَيْ إِنْ نَذَرْتَ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلَمَ الْيَوْمَ
إِسْيَا^{٢٧}

୨୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ତାହାକୁ ଭୋଜନ କର ଓ (ଫରଣାରୁ) ଜଳ ପାନ କର (ଏବଂ ନିଜେ ସ୍ଵାନ କର ଓ ସେହି ଶିଶୁକୁ ସ୍ଵାନ କରାଇ) ନିଜ ଚଶ୍ମକୁ ଶାତଳ କର; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖିବ, ତେବେ (ସଙ୍ଗେତ ପୂର୍ବକ) କହିବ ଯେ ମୁଁ ଦୟାବନ୍ତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପବାସ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଅଛି; ସୁତରାଂ ଆଜି ମୁଁ କୌଣସି ଲୋକ ସହିତ କଥା କହିବି ନାହିଁ ।

୨୮. ଏହାପରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ) ଆରୋହଣ କରାଇ ନିଜ ସମ୍ପୂଦାୟ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ “ହେ ମରିଯମ! ତୁମେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।”

୨୯. “ହେ ହାରୁନର ଭଉଣୀ! ତୁମର ପିତା ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ ଓ ତୁମର ମାତା ବ୍ୟଭିରଣୀ ନଥିଲେ ।”

୩୦. ଏହାପରେ ସେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ) ପ୍ରତି ଲଙ୍କିତ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ “ଆମେମାନେ ତା ସହିତ କିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବୁଁ ଯେ କି (ଗତ କାଳି ସୁନ୍ନା) ଦୋଳିରେ ଝଲ୍କୁ ଥିବା ଏକ ଶିଶୁ ଥିଲା ।”

୩୧. (ଏହା ଶୁଣି ମରିଯମ ନଦନ) କହିଲେ “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେବକ ଓ ସେ ଆମଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ନବୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳମୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମଙ୍କୁ ନମାଜ୍ ଓ ଜକାତ୍ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।”

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلْهُ طَقَالُوا يَمْرِيْمُ
لَقَدْ حِجَتْ شَيْئاً فَرِيْيَا^{٢٨}

يَا أَخْتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سُوْعَ
وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيَا^{٢٩}

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ طَقَالُوا كَيْفَ نَكِلِمُ مَنْ
كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيَّا^{٣٠}

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ أَتَنِي الْكِتَبَ
وَجَعَلَنِي نَيَّا^{٣١}

وَجَعَلَنِي مُبَرَّكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ
وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكُوْةِ مَا دُمْتُ
حَيَا^{٣٢}

ନୀ. “ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍ବ୍ୟବହାରକାରୀ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆମଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାରଣୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟରିତ୍ର କରି ଗଢ଼ି ନାହାନ୍ତି ।”

وَبَرَّا بِوَالدَّقْتُ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَارًا
شَقِيقًا

ନୀ. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲୁଁ ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତାର୍ଶୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବୁଁ ଓ ଯେଉଁଦିନ ଆମଙ୍କୁ (ପୁନଃ) ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥିତ କରାଯିବ, ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତାର୍ଶୀ ହେବ ।

وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمٍ وَلِدْتُ وَيَوْمَ أَمْوَاتُ
وَيَوْمَ أُبَعْثَرُ حَيَا

ନୀ. (ଦେଖ) ଏ ହେଉଛନ୍ତି (ବାସ୍ତଵରେ) ମରିଯମ ନନ୍ଦନ ଜୟା; ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ।

(ମରିଯମ : ୧୭-୧୮)

ذَلِكَ عِيسَى اُبْنُ مَرْيَمَ قَوْلُ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

ଅଧ୍ୟାୟ ୩

୮୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ (ଗ୍ରହୁଧାରୀମାନଙ୍କ ୦୧ରୁ) ନବୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଓ ତରୁଞ୍ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଏପରି) କୌଣସି ରସ୍ତେ ଆସିବେ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥୁବା ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିଷ୍ଠା ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ; (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସ୍ଥାକାର କରୁଅଛ ଓ ଆମେ ଦେଇଥିବା ଦାଯିତ୍ବକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ?”

وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَّا آتَيْتُهُ
مِنْ كِتَبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَهُ كُمْرَسُوْلٌ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّ طَقَالَ ءَأَقْرَرُتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي طَقَالُوا
أَقْرَرْنَا طَقَالَ فَأَشَهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
مِنَ الشُّهَدَاءِ

ସେମାନେ କହିଲେ “ଆମୋମାନେ ସ୍ଥାକାର
କରୁଅଛୁଁ ।” (ଅଳ୍ପୀୟ) କହିଲେ “ଡାହେଲେ
ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଓ ଆସେ ମଧ୍ୟ
ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷୀ ରହିଲୁଁ ।”

(ଆଲେ ଉତ୍ସାହ : ୮୭)

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩

୮. ଏବଂ (ସ୍ଵରଣ କର) ଯେତେବେଳେ
ଆସେ ନବୀମାନଙ୍କ ୦ରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଆରୋପିତ ଏକ ସୃତତ୍ତ୍ଵ ବିଷୟରେ ଅଙ୍ଗୀକାର
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ଆସେ ତୁମ୍ହଠାରୁ ମଧ୍ୟ
(ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁଁ) ଏବଂ ନୂହ,
ଜଗ୍ରାହିମ, ମୁସା ଓ ମରିଯମ ନନ୍ଦନ ଜୟାକଠାରୁ
ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁଁ ।

(ଆଲ ଅହକାର : ୮)

وَإِذَا حَدَّنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِمْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ
وَمِنْ نُوْحٍ وَابْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَاحَدَنَا مِنْهُمْ مِمْثَاقًا غَلِطًا

ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପବିତ୍ର ଅବତାର

ଏହି ଅବତାର ୫୩୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ମକ୍କା ୦ରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ‘ମୁହମ୍ମଦ’ ନାମ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରଶଂସିତ ବ୍ୟକ୍ତି । ଅବତାରଙ୍କର ବୟସ ୩୦ ଚପିବା ପରେ ଅଲ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରେମ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ଅଭିଭୂତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ମକ୍କାବାସୀମାନଙ୍କର ବହୁ ଜିଶ୍ଵରବାଦ ଓ ବହୁ ପ୍ରକାରର ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ବିପ୍ଳବ କରିବାକୁ ଯାଇ ଦ୍ୱୀଳ ତିନି ମାଇଲ ଦୂରରେ ଥିବା ଏକ ଗୁର୍ଜା ଜିତରେ ନିଯମିତ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଠିକ୍ କଲେ । ତାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ, ସେତେବେଳେ ସେଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବାଣୀ ପ୍ରାୟ ହେଲା । ଏଥୁରେ ଥିଲା କୁରଆନର ପ୍ରଥମ ପଡ଼କ୍ତି ସମୁହ (୯୩:୨-୩) । ସେହି ଏକ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପରବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ନାମ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଯେକି ମଣିଷଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତା’ ଜିତରେ ତାଙ୍କ ନିଜର ତଥା ସ୍ଵଜାତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ବୀଜ ବପନ କରିଛନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଆକାରରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଲେଖନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଗତକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଝାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ । ଏହି ପଡ଼କ୍ତି (ଆୟତ)ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି କୁରଆନର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାର ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩

୪୬. ହେ ନବୀ! ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ସଂସାର ପାଇଁ) ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ, (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମାଚର ଦାତା ଓ (ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁଁ ।

୪୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆହ୍ଵାନକାରୀ ଭାବରେ ଓ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ (ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁଁ) ।

୪୮. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ମହାନ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

(ଅଳ ଅହନାର : ୪୩-୪୮)

ଅଧ୍ୟାୟ ୭

୧୪୯. କୁହ “ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ରସୁଲ ଅତୁ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧ୍ୟାଶ୍ଵର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ । ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି । ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର ଯେ କି ନବୀ ଓ ନିରକ୍ଷର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

(ଅଳ ଆରାଫ୍ : ୧୪୯)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٦﴾

وَدَاعِيًّا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٧﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَيْرًا ﴿٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّi رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَمَنْ نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبَعَهُ
تَهْمَدُونَ ﴿٩﴾

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୩୪

୨୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାରର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକାଶେ ଓ (ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଚେତାବନୀ ଦେବା ସକାଶେ ରସ୍ତୁଲ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁଁ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

(ସବା : ୨୯)

وَمَا آرَسْلَنَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بِشِيرًا
وَنَذِيرًا وَلِكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑩

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୩୫

୪. ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିପଳ ମିଳିବ ଯାହା ଅସରନ୍ତି ।

୫. (ଏତଦଭିନ୍ନ ଆମେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁଁ କି ନିଜ ଶିକ୍ଷା ଓ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ତୁମେ ଉଜ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ବନ୍ଧ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ।

(ଆଲ କଲମ : ୪-୫)

وَإِنَّ لَكَ لَأَحْرَاجًا عَيْرَ مَمْنُونٍ ⑪

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ حُكْمٍ عَظِيمٍ ⑫

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୩୬

୪୧. ମୁହମ୍ମଦ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପୁରୁଷର ପିତା ନଥୁଲେ କି (ପିତା) ନାହନ୍ତି (ବା ପିତା ହେବେ ନାହିଁ) କିନ୍ତୁ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରସ୍ତୁଲ ଏବଂ (ଏହାଠାରୁ ଅଧୁକ) ନବୀମାନଙ୍କର ମୋହର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୭. ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅର୍ଥାତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅତ୍ମିମ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ ବିଷୟରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧୁକ (ପରିମାଣରେ) ସ୍ନାରଣ

مَا كَانَ مُحَمَّدُ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ
وَلِكُنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ ⑬

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ⑭

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا ⑮

କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ
ଠାରେ ଏକ ଉଜ ଆଦର୍ଶ ରହିଅଛି (ଯାହାକୁ
ଅନୁସରଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ) ।

୪୩. ଅଳ୍ଲାଇ ବାଷ୍ପବରେ ଏହି ନବୀଙ୍କ ପ୍ରତି
ନିଜର ଆଶାର୍ବାଦ ଅବତାର୍ଶ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ
ତାହାଙ୍କର ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ) ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ !
ଡୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନବୀଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କର)
ଆଶାର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା କର (ଅର୍ଥାତ ଦରୁଦ୍ ସରିପ୍
ପାଠ କର) ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ
ମନ୍ୟୋଗ ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଭିକ୍ଷା
କର ।

(ଆଲ ଅହଜାର : ୪୧,୭୭,୪୭)

ଅଧ୍ୟାତ୍ୟ ୪୮

୩୦. ମୁହଁମଦ ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଠୋର ମନୋଭାବ
ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଅଥବା ସେମାନେ ପରିଷର ପ୍ରତି
ଅତ୍ୟେକ କୋମଳ । ଏବଂ ଡୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିର୍କ
ଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିବାର ଓ ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ
ରହିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ । ସେମାନେ
ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କର କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା
ସକାଶେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ କରୁଥିବାର ଦେଖିବ । ସିଜଦା
କରିବା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିବା ଚିହ୍ନରୁ ଡୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ପାରିବ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ତୌରାତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଝଂଜିଲରେ ସେମାନଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ

إِنَّ اللَّهَ وَمَلِكُ الْأَرْضَ يَصْلُوْنَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
تَسْلِيْمًا

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ طَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشَدَّاءٌ عَلَى الْكُفَّارِ رَحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ زُجَّا سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ
اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
النَّورِيَّةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْأَنْجِيلِ
كَزْرُعٍ أَخْرَجَ شَطْعَةً فَأَزَرَهُ
فَاسْتَغْلَظَ فَأَسْتَوِيَ عَلَى سُوْقِهِ يُعِجِّبُ

এক শব্দে ক্ষেত্র সতৃশ যাহিরু প্রথমে
অঙ্গুরোদ্গম হেলা । তা'পরে এহাকু
(স্বর্ণায় ও পার্থুব খাদ্য মাধ্যমে) সবল
কলে ও ঘেঁথি অঙ্গুর অধূকতর সবল হেলা ।
এহাপরে তাহার মূল দারা দৃঢ় ভাবে
প্রতিষ্ঠিত হোলগলা । এপরিকি তাহা কৃষক
পক্ষের পঞ্চমোগ্য হোলখুলা; যাহা
পালরে অবজ্ঞাকারীমানে ঘেমানঙ্কু লক্ষ্য
করি শর্ষণ্ডিৎ হেবে । অল্লাঃ বিশ্বাসকারী
মানঙ্কু তথা যেଉঁমানে বিশ্বাস মুচাবক কর্ম
করতি, ঘেমানঙ্কু ক্ষমা ও মহান প্রতিপাল
প্রদান করিবাকু প্রতিশুতি দেছেন্তি ।

(ଆল ফতাহ : ৭০)

অধ্যায় ৩

৩৭. (ভুম্বে) কুহ, “(হে লোকমানে !)
যদি তুমোমানে অল্লাঙ্কু প্রেম করুথাঅ,
তেবে আম্বঙ্কু অনুসরণ কর (তাহেলে)
অল্লাঃ তুমমানঙ্কু প্রেম করিবে এবং
তুমমানক্কর দোষ ক্ষমা করিবে”; এবং
অল্লাঃ অত্যন্ত ক্ষমাশাল ও করুণাময় ।

৩৮. (ভুম্বে) কুহ, “অল্লাঃ এবং তাহাঙ্ক
রসুলক্কর আজ্ঞা পালন কর”; কিন্তু যদি
ঘেমানে বিমুক্ত হুংক্তি তেবে (মনেরক্ষ
যে) অল্লাঃ অবজ্ঞাকারীমানঙ্কু আবো
প্রেম করতি নাহি ।

(ଆলে ইম্বান : ৭১, ৭৩)

الرِّزَاعَ لَيُنْهِيَطْ بِهِمُ الْكُفَّارُ طَ وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُخْبُونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُو نِي
يُحِبُّكُمُ اللَّهُ وَيَعْفُرُكُمْ دُنُوبُكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୪

୨୮. ହେ ରସୁଲ ! ତୁମ୍ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ
ତୁମ୍ ପ୍ରତି ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଅଛି, ତାହାକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ)
ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ଏପରି)
ନକରିବ, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଆଦୌ
ପହଞ୍ଚାଇ ନାହଁ (ବୋଲି ଧରାଯିବ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ
ତୁମ୍ହଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଆକ୍ରମଣ) ଠାରୁ ରକ୍ଷା
କରିବେ । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କଦାପି (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ
ନାହିଁ ।

(ଆଲ ମାସଦା : ୨୮)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَرِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رِّبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَتَنَا وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهُدِي النَّقْوَمَ الْكُفَّارِ ⑩

ଉପାସନା

ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ସ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି
ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତର । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ପଠଂବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଏକଭାବେ
ବିଶ୍ୱାସ । ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ମିଳନକୁ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ଓ
ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ ହେବାର ସବୁଠାରୁ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପନ୍ଥା ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନା । ଏହା ଏକ ଗତିଶୀଳ ଅନୁଭୂତି ।
ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାର ଜବାବ ଦିଅନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଯେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା, ଅନୁକଳ୍ପା ଓ ଶକ୍ତି ହାସଲ ହେବ ଏହି ଭରସାରେ
ସେହି ପବିତ୍ର ଓ ମହାମହିମ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ଅବାରିତ
ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀର ଆମ୍ବାର ନିବେଦନ ହେଉଛି ଇସଲାମୀୟ
ପ୍ରାର୍ଥନାର ତତ୍ତ୍ଵ । ଉପାସନାରେ ମଣିଷ ଓ ତାର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣା ମଧ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୯୮

୭. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଳ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପାସନାକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ସୁନିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ବାପ୍ତିକ ଅନୁଗ୍ରହିତରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତୁ ଏବଂ (ପୁନଃ କେବଳ ଏହି ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ) ସାମ୍ନାହିକ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ହିଁ (ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଉପରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ ।

(ଆଲ ବସ୍ତିଏନାହୁ : ୭)

وَمَا أُمِرْتُ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ اللَّهُ مُحَلِّصٌ
لَهُ الدِّينُ هُنَفَاءٌ وَيُقْيِمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكُورَةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيْمَةُ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୯୯

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ଜୀନ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆୟୁର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

(ଆଲ କାରିଆର : ୪୭)

وَمَا حَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا
لِيَعْبُدُونِ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୧୦

୧୯. (ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭଳିବା ପରଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଘନ ଅନ୍ତକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟେ (ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ସୁର୍ଖରୁ ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ (ପବିତ୍ର) କୁରଆନ ଆବୁଦି (କରିବାକୁ ବିଧେୟ ମନେ) କର । ପ୍ରଭାତରେ (ପବିତ୍ର କୁରଆନ) ଆବୁଦି କରିବା ବାପ୍ତିକ (ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଥିଲା ।

أَقِيمَ الصَّلَاةُ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ
الآيِّلِ وَقُرَانُ النَّفَجَرِ إِنَّ قُرَانَ النَّفَجَرِ
كَانَ مَشْهُودًا

وَمِنْ أَلَّىٰ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ
أَنْ يَعْثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا^⑧

୮୦. ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ କିଛି ସମୟ ନିଦ୍ରା ଯିବା ପରେ ନିଦ୍ରା ଡ୍ୟାଗ କରି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୁରଆନ) ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆରାଧନା (ଅର୍ଥାତ୍ ତହଙ୍କୁଡ଼ି ନମାଜ ପାଠ) କର; ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପୁରୁଷାର ସ୍ଵରୂପ । (ଏହି ରୂପେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରଶଂସିତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

(ବେନି ଇସ୍ରାଇଲ : ୩୯, ୮୦)

ଅଧ୍ୟାୟ ୨

୨୩୯. ତୁମୋମାନେ (ସକଳ ପ୍ରକାର) ନମାଜ ଓ (ବିଶେଷତଃ) ମଧ୍ୟବର୍ଷୀ ନମାଜ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାନ ଦିଅ; ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ।

(ଆଲ ବକରା : ୨୩୯)

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلُوةِ
الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِللهِ قَتِيْنَ^⑨

ଉପବାସ

ରମଜାନ ଚନ୍ଦ୍ର ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ ସ୍ଥର୍ଯ୍ୟାଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉପବାସ ରହିବାର ବିଧାନ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏପରି ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଯାହା ଧର୍ମ ନିଷାକୁ ବୃଦ୍ଧି
କରାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଚରମ ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ
କରିବାରେ ଧର୍ମାଦେଶୀଙ୍କୁ ସହଜସାଧ କରାଏ । ଉପବାସ
କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୂରଞ୍ଚାର ଓ ଦାନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତେତନ ହୁଏ । ତେଣୁ ଉପବାସ ସେ ସବୁକୁ ହିତକର
ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ଆଧ୍ୟ ୨

୧୮୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ରୋଜା ରଖିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେହିପରି) ବାଧତାମୂଳକ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ବାଧତାମୂଳକ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ତୁମେମାନେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଦୁର୍ବଲତା ଜନିତ ତୁଟିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୧୮୫. (ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ରୋଜା ରଖ) କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଡ଼ିଥି ଥାଏ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ (ସେ) ଅନ୍ୟ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ରୋଜା (ପୂରଣ) କରିବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ନହୁଣ୍ଡି (ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥାଏ) ତେବେ (କ୍ଷତିପୂରଣ ଅର୍ଥାତ ଯିଦିଆ ସବୁପ) ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ବିଧୋଯ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏହା ତା' ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଥାଏ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ରୋଜା ରଖିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିତର ।

(ଆଲ ବକରା : ୧୮-୧୯)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ طَفَّ مَنْ مِنْكُمْ
مَرِيًّا صَاوَعَلٰى سَفَرٍ فَعَدَّهُ مِنْ أَيَّامٍ
أُخْرَ طَوَّعَ عَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فَدُيَّهُ
طَعَامٌ مُسَكِّنٌ طَفَّ مَنْ تَطَوَّعَ حِيرًا فَهُوَ
حِيرَ لَهُ طَوَّعَ حِيرَ لَكُمْ إِنَّ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

ଅଲ୍ଲାଇଙ୍ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ।

ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ବିହିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଧାନ କରର ନାମ ‘ଜକାର୍’ରୁ ହିଁ ତାହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ହୁଏ । ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯାହା ପବିତ୍ର କରାଏ ଓ ପାଳନ କରେ । ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଂଶ କାଢ଼ି ନିଆଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ହକ୍କଦାରମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଯାହା ରହିଲା , ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ ଓ ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସେବାରେ ଲଗାଇଲେ ଗୋଷ୍ଠୀର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ହୁଏ । ଜକାର୍ ହେଉଛି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ସଜାତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏହିରୂପେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨

୪୪. ଏବଂ ସୁର୍ଯ୍ୟର ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର
ତଥା ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଲ୍ୟୁଷଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ)
ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହୋଇ
ତାହାଙ୍କର ଯଥୋଚିତ ଉପାସନା କର ।

(ଆଲ ବକରା : ୪୪)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكُورَةَ وَأْرَكُعُوا
مَعَ الرِّكَعَيْنَ^{୧୦}

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୩୦

୩୯. ସୁତରା^୧ (ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ୟୁଷ
ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଶନ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ
ହେ କୁରଆନର ଅନୁଗାମୀଗଣ !) ନିଜଟ
ସମ୍ପର୍କୀୟ (ସ୍ଵଜନ)ମାନଙ୍କୁ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ
ପଥକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର;
ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ୟୁଷଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରିବା
ଜାଣା କରନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବେ ।

(ଆଲ ରୂମ : ୩୯)

فَاتِذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمُسِكِينُونَ وَابْنَ
السَّيْلِ طَلِيكَ خَيْرُ الْذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^{୧୧}

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୪୧

୨୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ
ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା; ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିପାରୁ ନଥୁଲେ
ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ (ଭାଗ) ରହିଥିଲା ।

(ଆଲ ଜାରିଆର : ୨୦)

وَفِي آمُوالِهِمْ حَقٌ لِّسَائِلٍ وَالْمَحْرُومُ^{୧୨}

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୭୦

୨୪-୨୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧନ
ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଦରିଦ୍ର ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ତଥା

وَالَّذِينَ فِي آمُوالِهِمْ حَقٌ مَّعْلُومٌ^{୧୩}

যেଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ,
ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗ ରହିଅଛି ।

(ଆଲ ମଥାରିଜ : ୨୪-୨୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୯

୭୦. ଦାନ କେବଳ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବଗ୍ରୂପ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସହିତ) ସଂଘୂକ୍ତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ; ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ବନ୍ଦୀ ଓ ରଣଗ୍ରୂପ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ (ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ପଥ୍ରକମାନଙ୍କ ପାଇଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦରିତ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ।

(ଆଲ ତୌବା : ୭୦)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦

୭୪୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁଟ୍ଟ ବିକୁଟ୍ଟ, ବନ୍ଧୁତା ଓ ସୁପାରିଶ ଚଳିବ ନାହିଁ, ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଅଛୁଁ ସେଥିରୁ (ଯଥା ସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ ଏହି ଆଦେଶକୁ) ଅବଜ୍ଞା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ (ନିଜ ଉପରେ) ଅତ୍ୟାହର କରୁଛନ୍ତି ।

୭୪୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉପମା ସେହି ଶସ୍ୟର ଏକ ବାଜ ସହିତ ତୁଳନାୟ,

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمَلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةُ قُوْبَهُمْ وَ فِي
الرِّقَابِ وَالْغُرَمِيْنَ وَ فِي سَيْلِ اللَّهِ
وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيْضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيِّمٌ حَكِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوكُمْ أَنْفُقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْيَغُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ
وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكُفَّارُ هُمْ
الظَّالِمُونَ

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَيْلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ

سُبْلَةٌ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُصْعِفُ لِمَنْ
يَشَاءُ طَوْلَةٌ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ

ଯେଉଁଥିରୁ ସାତଗୋଟି ଶସ୍ତ୍ର ଗୁଛ ଉପନ୍ଦ ହୁଏ
ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଛରେ ଏକଶତ ବୀଜ ଥାଏ
ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅଛି
ତାହାକୁ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି;
ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ସର୍ବକ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୨୭୩. ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟୟ କରିବା
ପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକକାର ଆଶା କରନ୍ତି
ନାହିଁ ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଦିଅଛି ନାହିଁ,
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ନିକଟରେ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର) ପ୍ରତିପଳ ଗଛିତ
ଅଛି; ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି
ସେମାନେ ଦୁଃଖୁଡ଼ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୭୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରାତିଭାଜନ
ହେବାପାଇଁ ଓ ନିଜକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଧନ
ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପମା ଉଚ୍ଚ ଭୂମି
ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ, ଯେଉଁଠାରେ
ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ହେଲେ ତାହା ଦୁଇଗୁଣ ଫଳ ଦିଏ
ଏବଂ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ନହେଲେ, ଅଛି ବୃକ୍ଷ ହିଁ
(ତାହାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା
କରୁଅଛ, ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୭୫. ଯେଉଁମାନେ ଦିବାରାତ୍ରି ନିଜର ଧନକୁ
ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ଅଳ୍ଲାଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିପଳ
(ଗଛିତ) ଅଛି । ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ
ନାହିଁକି ଦୁଃଖୁଡ଼ ହେବେ ନାହିଁ ।

(ଆଲ ବକରା : ୨୪୮, ୨୩୭-୨୩୮, ୨୩୩, ୨୩୪)

أَنَّدِينَ يُنِقْقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَيِّلِ اللَّهِ
ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنْ أَذَى
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا حَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُنُونَ

وَمَثْلُ الَّذِينَ يُنِقْقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتَاعَهُ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِتاً مِنْ أَنْفُسِهِمْ
كَمَثْلِ جَنَّةٍ بِرَبُوَةٍ أَصَابَهَا وَأَبْلَغَ فَاتَّ
أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنَّ لَمْ يُصْبِهَا وَأَبْلَغَ
فَطَلَّ طَوْلَةٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُنِقْقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْيَارِ وَالنَّهَارِ
سِرَّاً وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْرُنُونَ

هَآئُنْتُمْ هُوَلَاءُ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي
 سَبِيلِ اللهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَيْخُلُ وَمَنْ
 يَيْخُلُ فَإِنَّمَا يَيْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللهُ
 الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفَقَرَاءُ وَإِنْ تَسْأَلُوا
 يَسْتَبِدُّ قَوْمًا عَيْرَكُمْ لَمْ لَا يَكُونُوا
 أَمْتَالَكُمْ

۱۳

୩୯. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ଏପରି ଲୋକ
 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏଥୁ ସକାଶେ ଆହ୍ଵାନ କରାଯାଉଛି
 ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକୁ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କର
 ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ
 ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୃପଣତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
 ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ କେହି କୃପଣତା କରେ
 ଯେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ କୃପଣତା କରେ; ଅଳ୍ପାହିଁ
 ସ୍ଵାୟଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିର୍ଭରଶୀଳ
 ଅଟ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ,
 ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଏକ
 ସମ୍ପୂଦାୟକୁ ଘେନି ଆସିବେ ଏବଂ ସେମାନେ
 ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅଳ୍ପସୁଆ) ହେବେ ନାହିଁ ।

(ମୁହନ୍ତିର : ୩୯)

ତୀର୍ଥୟାତ୍ରା (ହଜ) ଓ କା'ବା (ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କି ଟୃଷ୍ଣ)

ଯଦି ସମ୍ବଲ ଥାଏ ଏବଂ ଯାତ୍ରା ନିରାପଦ ହୁଏ, ତେବେ
ଜୀବନରେ ଥରେ ମଳକାକୁ ତୀର୍ଥୟାତ୍ରା କରିବା ଲାଗି କୁରଆନ୍‌ରେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତୀର୍ଥୟାତ୍ରାର କେନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି କା'ବା, ଯାହା
କୁରଆନ୍ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କର ଉପାସନା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନିର୍ମିତ
ଗୃହ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମନରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଭ୍ରାତୃଭାବ ସୃଷ୍ଟି
କରିବା ଏବଂ କେତେକ କ୍ରିୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ତୀର୍ଥୟାତ୍ରୀମାନଙ୍କ
ମନରେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କୁ ଜୀବନର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ରୂପେ ଅଞ୍ଚିତ କରିବା
ହେଉଛି ତୀର୍ଥୟାତ୍ରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ୨୨

୨୬. (କିନ୍ତୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ (ମସଜିଦ ଏ ହରାମ ରୂପେ ଖ୍ୟାତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ପବିତ୍ର ଶୃହ, ଯାହାକୁ ଆମେ ସମ୍ମାନ ମାନବଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଗଡ଼ି ଅଛିଁ, ସେଠାକୁ ଯିବାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ବାଧା ଦିଅନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଉପାସନା କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଳରେ ବାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁରେ ଅତ୍ୟାହର ପୂର୍ବକ ବକ୍ତ୍ଵା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଜାହା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ।

୨୭. ଏବଂ (ସ୍ମୃତି କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜହାହିମଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶୃହ (ଅର୍ଥାତ କାବା) ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଲୁଁ (ଓ କହିଲୁଁ) “ଆମ ସହିତ କୌଣସି ବଞ୍ଚିଲୁଁ ସମକଷ କର ନାହିଁ ଓ ଆମ ଶୃହଙ୍କୁ ପରିକ୍ରମାକାରୀମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ ତତ୍ତ୍ଵାପ) ସକାଶେ, ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ରୁକ୍ଷୁ ଓ ସଜ୍ଜଦା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର ରଖ ।”

୨୮. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କର ଯେ ସେମାନେ ହକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ରହି ରହି ଓ ଏପରି ବାହାନରେ (ଅର୍ଥାତ ଓଟ ଉପରେ) ଯାହା ଦାର୍ଢ ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ ଶାର୍ଷ ହୋଇ ଯାଇଥିବ, (ଏପରି ବାହାନ) ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଗଭାର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصْدُونَ عَنْ سَبِيلٍ
 اللَّهُ وَالْمَسْجِدُ الْحَرامُ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
 لِلنَّاسِ سَوَاءٌ الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَنْ يُرِدُ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُنْزِقُهُ
 مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

وَإِذْبَأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
 تُشْرِكُ بِي مَيْدَأً وَطَهْرَبَيْتَ لِلَّطَّالِيفِ
 وَالْقَارِبِيْمَيْنَ وَالرَّئِسِعِ السُّجُودِ

وَأَذْنُ فِي النَّاسِ بِالْحِجَّةِ يَأْتُوكَ رِجَالًا
 وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِيَنَ مِنْ كُلِّ
 فَجَّ عَمِيقٍ

لَيَسْهُدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللهِ فِي آيَاتٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَارِزَقَهُمْ
مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُّوا مِنْهَا
وَأَطْعُمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ^(١)

୨୯. ପେପରିକି ସେ (ଡାର୍ଥ୍ୟାତ୍ରା) ମାନେ ସେହି ଲାଭକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି; ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଳ୍ଲାଖଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସେହି କୃପା ଯୋଗ୍ରୁ ସ୍ଵରଣ କର । ଯାହା ଆମ୍ବେ (ଅଳ୍ଲାଖ) ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁଁ, ଅର୍ଥାତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଚତୁଃସତ ପ୍ରାଣୀ (ସେ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଳ୍ଲାଖଙ୍କ ନାମ ଉଚାରଣ କରି ହଲାଲ କର); ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଖାଆ ଏବଂ ବିପନ୍ନ ଓ ଦୀନ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଖୁଆଆ ।

୩୦. ତାପରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ପରିଧାର ପରିଛନ୍ତି କରନ୍ତୁ ଓ ନିଜର ବ୍ରୁତ ପାଳନ କରନ୍ତୁ ଓ (ଏହାପରେ) ପୁରାତନ ଗୃହ (କାବା)ର ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତୁ ।

(ଅଲ୍ ହର : ୨୭-୩୦)

لَمْ يُقْصُدُوا نَفَقَهُمْ وَلَمْ يُوقَدُوا رَهْمُ
وَلَيَظْهُرُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ^(٢)

ଅଧ୍ୟାୟ ୩

୪୮. ଏଥରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅଛି, ଏହା ଇତ୍ତାହିମଙ୍କ ଆସ୍ତାନ । ଏବଂ ଯେ କେହି ଏଥରେ ପ୍ରେବେଶ କରିବ, ସେ ଶାନ୍ତି (ପରିସର) ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏଠାକୁ ଆସିବା ସକାଶେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳ୍ଲାଖଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଗୃହକୁ ହକ ଯାତ୍ରାରେ ଆସିବା ବିଧେୟ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, (ସେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଳ୍ଲାଖ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଜଗତ ପ୍ରତି ଉଦାସୀନ ।

(ଆଲେ ଇମାନ : ୪୮)

فِيهِ أَيُّ بَيْنَ حَمَّامٍ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ أَمِنًا وَلِللهِ عَلَى النَّاسِ
حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَيْلًا
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِ الْعَالَمِينَ^(٣)

ଅଧ୍ୟାୟ ୨

୧୯୮. ହଜ ମାସଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱରେ ସମସ୍ତେ
ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି
ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ହଜ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଷ
କରେ, ସେ ହଜ (ସମୟ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର କାମ ଲିପ୍ସା ସଙ୍କାନ୍ତ କଥୋପକଥନ
କରିବା ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବଞ୍ଚା କରିବା ବା
କୌଣସି ପ୍ରକାର କଳନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ନହେଁ ।
ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥାଅ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର (ଶୁରୁଦିକୁ ନିଷ୍ଠନ୍ୟ)
ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ସଙ୍ଗରେ
ଆବଶ୍ୟକ ବାଟଖର୍କ ନିଅ; ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ
ବାଟଖର୍କ (ସଙ୍ଗରେ ନେବା) ହିଁ ପ୍ରକୃତ
ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା ଏବଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ (ବ୍ୟକ୍ତି)ଗଣ !
ଆସଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

(ଆଲ୍ ବକରା : ୧୯୮)

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومٌ فَمَنْ فَرَضَ
فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا
جِدَالٌ فِي الْحِجَّ طَ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوَدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
الثَّقَوْيٍ وَأَتَقْوُنِ يَا أُولَئِلِ الْأَلْبَابِ

ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନବ ଜାତିକୁ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାର ବିତରଣ

ଅଳ୍ପାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଗ୍ରାମ କଲାବେଳେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟ
ସମୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ, ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆହ୍ଵାନକୁ ପସନ୍ଦ କରିବା ଓ ତଦନ୍ତସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ହେଉଛି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଫିରଞ୍ଜିନ ନିକଟକୁ କିପରି
ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାହାକୁ କିପରି ସାବଧାନ କରାଇବାକୁ ହେବ,
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥୁବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀରେ
ଏହି ନାଟିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭଲ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୯

୩୪. ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ କଥା କାହାର ହେବ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପାଳ୍କ ପ୍ରତି ଆହ୍ଵାନ କରେ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତ୍ତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଓ କହେ “ମୁଁ ଆମ୍ ସମାର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତଭୂକୁ ।”

୩୫. ଏବଂ ପାପ ଓ ପୁଣ୍ୟ ସମାନ ହୋଇ ନପାରେ; ଏବଂ ତୁମେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂରାଭୂତ କର; ଯାହା ଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ତୁମ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା, ସେ ତୁମର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ତୁମର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।

୩୬. ଏବଂ (ଅତ୍ୟାଶ୍ରିତ ହେବା ସବ୍ରେ) ଏ (ଉଳି ବ୍ୟବହାର ଜନିତ) ସୁଯୋଗ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନେ ଘୋର୍ୟଶାଳ; ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପାଳ୍କ ତରଫରୁ ପୁଣ୍ୟର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

(ହୋ ମିମ୍ ସନ୍ଦା: ୩୪-୩୬)

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୦

୧୨୭ ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁ ଯେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତଙ୍ଗାନ ଓ ସତ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ପ୍ରତି ଆହ୍ଵାନ କର ଏବଂ ଏପରି ରୀତିରେ କର ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ସେମାନଙ୍କ ମତଭେଦ ସକ୍ରାନ୍ତରେ) ତର୍କ କର; ବାସ୍ତବିକ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଭଲ

وَمَنْ أَحْسَنْ بِقُولًا مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ③

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ طِإِدْعَعُ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا أَنْدَى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
عَدَاؤُهُ كَانَهُ وَلِي حَمِيمٌ

وَمَا يُلَقِّهَا إِلَّا أَنَّ الدِّينَ كَصَبْرُوا وَمَا
يُلَقِّهَا إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيمٌ ④

أَدْعُ إِلَى سَيِّلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمُوْعَظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلَهُمْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ طِإِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَيِّلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
لِمُهْتَدِينَ ⑤

ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ଚିରୁୟତ
ହୋଇଅଛି ତଥା ଯେଉଁମାନେ ସୁପଥାଗାମୀ
ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ
ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଅତ୍ୟାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କର,
ତେବେ ସେତିକି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କର ଯେତିକି
ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାରୀରରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛ;
ଏବଂ (ଆମେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି) ଯଦି
ତୁମେମାନେ ଧୌର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବ, ତେବେ
ତାହା ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଧୌର୍ଯ୍ୟଶାଳମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ସର୍ବୋରମ ହେବ ।

୧୨୮. ଏବଂ (ହେ ରସ୍ମୁଲ !) ତୁମେ ଧୌର୍ଯ୍ୟ
ଧାରଣ କର; ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଧୌର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା
ଅଳ୍ଲାଙ୍କ (ସହାୟତା) ମାଧ୍ୟମରେ (ସମ୍ବନ୍ଧ)
ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା)
ପାଇଁ ଦୁଃଖତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ
ଅଭିସନ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି ସେଥୁମୋରୁଁ ବ୍ୟଥୁତ
ହୁଅନାହିଁ ।

୧୨୯. ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ
ଧର୍ମପରାୟଣ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତି; ବାନ୍ଧବରେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ
ରହିଛନ୍ତି ।

(ଅଲ୍ ନହଲ : ୧୨୭-୧୨୯)

ଅଧ୍ୟାୟ ୯

୨. ଏବଂ ଯଦି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି
ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରେ ତେବେ ସେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوْقَبْتُمْ بِهِ وَلِئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ
خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ^{୧୩}

وَاصْبِرْ وَمَا صَبَرْكَ إِلَّا بِاللهِ وَلَا
تَحْرَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ
مِمَّا يَمْكُرُونَ ^{୧୪}

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ
هُمْ مُّحْسِنُونَ ^{୧୫}

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ
مَا مَنَّهُ طَلِيكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ
କର; ତାପରେ ତାହାକୁ ତାହାର ସୁରକ୍ଷିତ
ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ, କାରଣ ସେମାନେ
ଏପରି ଏକ ସମ୍ପୂଦାଯ ଯେଉଁମାନେ
(ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

(ଆଲ ତୋବା: ୨)

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୯

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଦୁରାଛରୀମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା
ପାଳନ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୁଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ସୁସମାଗ୍ରର ରହିଅଛି । ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମ୍ର
ସେହି ସେବକମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗ୍ରର ଦିଅ ।

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ର ବାଣୀକୁ ଶ୍ରବଣ
କରନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ତମ୍ଭରୁ ସର୍ବୋକୃଷ୍ଣ
ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ
ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେହିମାନେ
ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ।

(ଆଲ କୁମର : ୧୮-୧୯)

وَالَّذِينَ اجْتَبَيْتَ الظَّاغُونَ كَمَا نَعْبَدُ وَهَا
وَأَنَبْوَإِلَيْكَ اللَّهُ لَهُمُ الْبُشْرَى حَفَّ بَشِّرَ
عِبَادِ ﴿୧୫﴾

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّمِّعُونَ
أَحَسَنَهُ طَلِيكَ الَّذِينَ هَدَيْتَهُمُ اللَّهُ
وَأَوْلَئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿୧୬﴾

ଶିଷ୍ଟାଚୁର, ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର, ଭ୍ରଦାମି

ଜୀବନକୁ ଗୃହଣ କରିବା ପାଇଁ କୁରଆନ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ପରିହାର କରିବାକୁ ନୁହେଁ କି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ନୁହେଁ । ଆଶ୍ରମ ଜୀବନ ବା ସନ୍ଧ୍ୟାସ ଜୀବନକୁ ଉସଲାମ ଧର୍ମ ଅନୁମୋଦନ କରେ ନାହିଁ । ଜୀବନର ନୀତି ହେଉଛି, ନିଷ୍ଠାପର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରତିଭା ଓ ଅଳ୍ପାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିପୁଲ ଦାନର ଉଚିତ ଓ ସମତୁଳ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ଏହି ସାଧାରଣ ତଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୁରଆନ୍ରେ ବିଶଦ ଭାବରେ ଉପଦେଶମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାହୋଇଛି । ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଭାର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଓ ସମନ୍ୟୀତ ବିକାଶ ହେଉଛି ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଅଧ୍ୟାଯ ୪୯

୧୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରଶ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ପର୍କ ଭାତ୍ତ ତୁଳ୍ୟ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ
କଳହରତ ଦୂଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ
କରାଥ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, ତାହାହେଲେ
ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

୨୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! କେହି କୌଣସି
ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ହେଯ ମନେ କରି ଥଣ୍ଡା ପରିହାସ
ନକରୁ; ସମ୍ବଦତଃ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଉଚ୍ଛ୍ଵଷ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଏବଂ (କୌଣସି
ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ନାରୀମାନେ ଅନ୍ୟ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର)
ନାରୀମାନଙ୍କୁ ହେଯ ମନେକରି ଥଣ୍ଡା ପରିହାସ ନ
କରନ୍ତୁ । ସମ୍ବଦତଃ ସେ (ଶେଷୋକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର
ବା ଅବସ୍ଥାର) ନାରୀମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଉଚ୍ଛ୍ଵଷ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଏବଂ ତୁମେମାନେ
ପରଶ୍ର ପ୍ରତି କଟୁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ କି ଜଣେ
ଅନ୍ୟକୁ ବିଦ୍ୱୁପାମ୍ବକ ନାମରେ ଢାକ ନାହିଁ । କାରଣ
ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲାପରେ (ବିଦ୍ୱୁପାମ୍ବକ ନାମରେ
ଡାକି) ଆଜ୍ଞା ପାଳନରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ଫଳରେ
ତାହା ନିଜକୁ ଦୁର୍ନାମାଗସ୍ତ କରିଥାଏ (ଅର୍ଥାତ ସେ
ନିଜେ ପାପାରୁଣୀ ହୁଏ); ଏବଂ ସେ ଅନୁତାପ ନ
କରିବ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟାରୋତ୍ତରୀ ହେବ ।

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ନିଜକୁ ସଦେହ
ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖ । କାରଣ କେତେକ ସଦେହ
ପାପରେ ପରିଣାତ ହୋଇଯାଏ; ଗୋପନରେ
(ଅନ୍ୟର) ଦୋଷ ଅନ୍ୟଙ୍କର କର ନାହିଁ;
ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନ୍ୟର ରୁଗୁଲି ନକରୁ;
କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିଜର ମୃତ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْرَاجٌ فَاصْلِحُوا
بَيْنَ أَخَوِيهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرَحَّمُونَ ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخِرْ قَوْمٌ مِّنْ
قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا أَحْيَا مِنْهُمْ
وَلَا نَسَاءٌ مِّنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ حَيَا
مِنْهُنَّ ۝ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ
وَلَا تَأْبِرُوا بِالْأَلْقَابِ ۝ بِسْ إِلَهُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۝ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَبِيُوا كَثِيرًا مِّنَ
الظَّرِبِ ۝ إِنَّ بَعْضَ الظَّرِبِ إِثْمٌ وَلَا
تَجْسِسُوا ۝ وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضاً
آيُّهُمْ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلْ لَحْمَ آخِيهِ

ଭାଇର ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ କି ?
 (ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ
 ତେବେ) ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିବ ।
 ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କୁ ଭୟ କର; ଅଳ୍ଲାଇ ହିଁ ଅନ୍ତୁତାପ
 ଗୃହଣକାରୀ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ ।

(ଆଲ ହୁଦ୍‌ଦାରି : ୧୧-୧୩)

مَيْتًا فَكَرِهُمُوا طَ وَاتَّقُوا اللَّهَ طَ إِنَّ اللَّهَ
 تَوَابُ رَحِيمٌ ⑬

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୩୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ଲାଇଙ୍କର ଉପାସନା
 କର ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ
 ସମକଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ
 ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅନାଥମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତି ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟ
 ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅପରିଚିତ ପଡ଼ୋଶୀ
 ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମାପବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ
 ପଥକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
 ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଭୟ ବ୍ୟବହାର କର ଓ
 ବାସ୍ତବିକ ଅଳ୍ଲାଇ ଅହଙ୍କାର ଓ ଆମ୍ବାଜିମାନୀ
 ମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୮. ଯେଉଁମାନେ କୃପଣତା କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ)
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୃପଣତା କରିବାକୁ ଉପଦେଶ
 ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଇ ନିଜ କୃପାରୁ ଯାହାକିଛି
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ କରନ୍ତି
 (ଆଲ୍ଲାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ); ଏବଂ
 ଆମ୍ବେ ଅବଙ୍ଗାକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ
 ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًاً وَبِذِي الْقُرْبَى
 وَالْيَتَامَى وَالْمُسِكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى
 وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالاً فَخُورًا ۝

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ
 وَيَكُتُمُونَ مَا أَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَأَعْتَدْنَا لِلْكُفَّارِ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟକ୍ତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ (ସେମାନଙ୍କର ପରିଶାମ ମଦ୍ ହେବ), ଶୈତାନ ଯାହାର ସାଥୀ, (ତାକୁ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ସାଥୀ ।

(ଆଲ ନିସା : ୩୭-୩୯)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭

୪୧. ବାଷ୍ପବରେ ଅଳ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟ ବିରହ କରିବାକୁ ତଥା (ଅନ୍ୟର) ହିତସାଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆମ୍ବୀୟ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ସାହାୟ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଅଶ୍ୱିଳତା, ଅଶୋଭନୀୟ ବ୍ୟକହାର ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ କାରଣ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

୪୨. ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥାଅ ତେବେ ତାହାକୁ ପାଳନ କର ଏବଂ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜର ଜାମିନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଥାଇ, ବାଷ୍ପବରେ ଅଳ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୩. ଏବଂ ସେହି ନାରୀ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେ ନିଜେ କାଟିଥିବା ସୁତାକୁ ତାହା ଟାଣ ହେବା ପରେ ଛିଣ୍ଡାଇ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରିଦିଏ ଏବଂ

وَالَّذِينَ يُنْسِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِتَاءً النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَمَنْ يَكُنْ الشَّيْطَنُ لَهُ قَرِينٌ فَسَاءٌ قَرِينٌ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۝ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ①

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ②

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَصَتْ غَرْلَهَا مِنْ
بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ كَاثَّاً تَتَحَذَّلُونَ أَيْمَانَكُمْ

(ଏହିପରି ଭାବରେ) କାଳେ ହେଁ କୌଣସି ସମ୍ପଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପଦାୟ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ, ଏହି ଭୟରେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତାରଣା ପୂର୍ବକ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରିଷର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ଵାର କରିବାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗୃହଣ କରୁଥାଇ । ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିଲା, କଯାମତ ଦିବସରେ ସେ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

(ଆଲ ନହଲ : ୯୧-୯୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୧୩୭. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିରକ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୁଦୃଢ଼ ରହ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୋଇଯାଥ, ଯଦିଚ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥାଏ; ଯଦି ସେ (ଅର୍ଥାତ ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି) ଧନବାନ ବା ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଏ, ତେବେ (ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମଠାରୁ) ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଉଭୟଙ୍କର ଅଧିକ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷା ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କର, ତୁମେମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ) ଗୋପନ ରଖିବ ବା ଏଡ଼ି ଦେବ, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଥାଇ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

دَخَلَّا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَعَةٌ
مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوُكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيَبْلُو
كُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ⑯

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذَا كُنْتُمْ وَاقُولُوا قُلْتُمْ بِالْقُسْطِ
شَهَدَأَنَا لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوْ
الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ عَنِّيْاً أَوْ
فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَنَعَّمُوا
إِلَهُكُمْ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَأْوِلُوا أَوْ تُعَرِّضُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهَرُ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلَيْمًا

إِنْ تُبُدُّوا حَيْرَانًا وَلَا يُخْفِوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا

୧୪୯. ଅଳ୍ଲାହ ଅଶ୍�ଲୁକ ବିଷୟର ପ୍ରକାଶକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହାପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଇର କରାଯାଇଥାଏ ସେ (ଏହି ଅତ୍ୟାଇର ବିଷୟରେ) ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ; ଅଳ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୧୪୦. ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୋପନ କର କିମ୍ବା (କାହାରି) କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କର ତେବେ (ମନେ ରଖ ଯେ) ଅଳ୍ଲାହ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନାକାରୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

(ଆଲ ନିସା : ୧୩୩, ୧୪୯, ୧୫୦)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରାଗଣ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହ ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ତିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କଦାପି ନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ । ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ କର; ତାହା ଧର୍ମନିଷ୍ଠତାର ଅଧୁକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଏବଂ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର । ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ବାସ୍ତବିକ ଅଳ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଅଳ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପ୍ରତିଫଳର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ବର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନର୍କବାସୀ ହେବେ ।

(ଆଲ ମାସିଦା : ୯-୧୧)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِ يَوْمَ اللَّهِ
شَهِدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ
قَوْمٍ عَلَىٰ لَا لَا تَعْدِلُوا إِنَّمَا الْعِدْلَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَآجَرٌ عَظِيمٌ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاِيَّتِنَا
أَوْ لِئَلَّكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭

୩୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଭୟରେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାରିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ମହାପାପ ।

୩୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବିକ ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅଶ୍ୱୀଳତା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପଥ ।

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀକୁ (ହତ୍ୟା କରିବା) ଅଲ୍ଲାହ ଅବୈଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ବିନା କାରଣରେ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟ ପୂର୍ବକ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ (ପ୍ରତିଶୋଧ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଅଧ୍ୟକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁଁ; ସୁତରାଂ (ଆସ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ) ସେ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ (ଆସ୍ତ ଦାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲଂଘନ ନ କରୁ; (ଯଦି ସେ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ରହିବ) ତେବେ ଆସ୍ତର ସହାୟତା ନିଶ୍ଚଯ ଲାଭ କରିବ ।

୪୦. ଯେଉଁ ପଣ୍ଡ (ଅନାଥ ସକାଶେ) ଉତ୍ତର, ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ପଣ୍ଡରେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଅନାଥ ସାବାଳକ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପର୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ (ନିଜର) ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । (କାରଣ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗୀକାର ସମକ୍ଷରେ (ଦିନେ ବା ଦିନେ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ।

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشْيَةً إِمْلَاقٌ
نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاهُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ حِطْطًا كَيْرًا ③

وَلَا تَقْرَبُوا الِّزِّنَى إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَسَاءَ سَيِّلًا ④

وَلَا تَقْتُلُوا الْفَقَسَ إِنَّهُ حَرَامٌ اللَّهُ أَلَا
بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مُظْلومًا فَقَدْ جَعَلْنَا^٦
لِوَلِيهِ سُلْطَنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقُتْلِ
إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ⑤

وَلَا تَقْرَبُوا أَمَالَ الْيَتَمَّ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشْدَهُ وَأَوْفُوا
بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا ⑥

وَأَوْفُوا الْكِيلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنْتُمْ
بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ طَلِيكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ③٧

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْوُلًا ③٨

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا حَتَّى تَرَكَ
تَحْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ③٩

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ③١٠

၇၃. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାପ କର, ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ମାପିକରି ଦିଆ; (ଓଜନ କଲାବେଳେ) ଠିକ୍ ତରାଙ୍ଗୁରେ ଓଜନ କର । ଏ ବିଷୟ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ପରିଶାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

၇၄. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ । (କାରଣ) କାନ, ଆଖୁ ଓ ହୃଦୟ ଏସବୁ ବିଷୟରେ (ତୁମକୁ) ପଚରାଯିବ ।

၇၅. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଉନ୍ନତ ଭାବରେ ଝଲ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମେ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଶର ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚ ପାରିବ ନାହିଁ କି ନେତୃତ୍ବର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚ ପାରିବ ନାହିଁ ।

၇၆. ଏ (ଆଦେଶ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (କାର୍ଯ୍ୟ)ର ମଧ୍ୟ ରୂପକୁ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(ବନି ଉସ୍ତାଇଲି : ୭୨-୭୫)

ଅର୍ଥନୀତିକ ପଦ୍ଧତିର ମୌଳିକ ନୀତି

ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେସବୁର ନିରଙ୍ଗୁଶ ମାଲିକାନା ସ୍ଵତ୍ତୁ କେବଳ ଅଳ୍ପାଳ୍କ ଠାରେ ରହିଅଛି । ଏହାହି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ଅର୍ଥନୀତିକ ତତ୍ତ୍ଵ । ଇସଲାମ ଧର୍ମର ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ବୈଧାନିକ ମାଲିକାନା ସ୍ଵତ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ ଦଖଲ କରିବାର ଅଧୂକାର, ସମ୍ପର୍କିର ବ୍ୟବହାର ଓ ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ କୁରଆନ୍ରେ ସ୍ଵୀକାର ଓ ସୁରକ୍ଷିତ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ସମାଜର ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଂଶ ରହିବ । ଏହି ନୈତିକ ବାଧତା ପ୍ରତି ମାଲିକ ସ୍ଵତ୍ତୁ ସାପେକ୍ଷ ଅଟେ । ଏହି ବାଧତାର ଏକ ଅଂଶକୁ ବୈଧିକ ରୂପ ଦିଆଯାଉଛି ତଥା ବିଧୁଗତ ମଞ୍ଚୁରି ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ବଡ଼ ଅଂଶ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମିଳିଥାଏ । କାରଣ ତତ୍ତ୍ଵାରା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ତେ ସବୋଇ ଆଧାମ୍ବିକ ଓ ନୈତିକ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଲାଲାଯିତ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୨୦

୧୧୩. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରଗ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ବେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କୁ (ଆମ୍ବେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବାରୁ) ତୁମେମାନେ (କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଵରୂପ ଆମଙ୍କୁ) ସଜ୍ଜା କର”। ସେତେବେଳେ ଇବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସଜ୍ଜା କରିଥିଲେ, (କିନ୍ତୁ) ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

୧୧୪. ତାପରେ ଆମ୍ବେ (ଆଦମଙ୍କୁ) କହିଲୁ “ହେ ଆଦମ ! ଏ (ଇବଲିସ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଓ ତୁମ ପରୀ ତଥା ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ; ତେଣୁ ସେ ତୁମ ଉଭୟ (ଗୋଷ୍ଠୀ)କୁ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ବିତାଢ଼ିତ ନକରୁ, ଯଦ୍ବାଗା ତୁମେ (ଓ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଙ୍ଗୀ) ବିପଦଗ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ।

୧୧୫. ଏଠାରେ ତୁମେ (ଓ ତୁମର ସଙ୍ଗୀମାନେ) ଷ୍ଣୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଉଲଗ୍ନ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମେ (ସେଠାରେ) ତୁଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ରୌତ୍ର ତାପ (ତୁମଙ୍କୁ) କଷ୍ଟ ଦେବ ନାହିଁ ।

(ତାହା : ୧୧୭-୧୨୦)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୨

୧୮୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅସତ୍ ପଦ୍ମା ଅବଲମ୍ବନ କରି ଆପଣା (ଭାଇମାନଙ୍କ) ସମ୍ପରିକୁ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବସାତ କର ନାହିଁ । ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଜାଣିଶୁଣି ଅପରର ସମ୍ପରିକୁ ଆମ୍ବସାତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାର ଏକ ଅଂଶକୁ (ଉଛୋଇ ରୁପେ) କର୍ତ୍ତପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ନାହିଁ ।

(ଆଲ ବକରା : ୧୮)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِئَةِ اسْجُدُوا لِلَّادَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْرَيْسٌ طَّأْبِي^{୧୫}

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّكَ هَذَا عَدُوُّ لَنَا
وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْكُنُ^{୧୬}

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى^{୧୭}

وَأَنَّكَ لَا تَنْطَمُّ أَقِيَّهَا وَلَا تَصْحِي^{୧୮}

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَ كُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتُدْلُوْبِهَا إِلَى الْحُكَمِ لِتَأْكُلُوا فِرِيقًا
مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْأُثُمِ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ^{୧୯}

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ତୁମେମାନେ
ପରଷ୍ପରର ଧନ ଆୟସାତ କର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ
ପରଷ୍ପରର ସନ୍ତତିକୁମେ ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଧନ
ଅର୍ଜନ କରିବା ବୈଧ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ
ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ । ନିଷ୍ଠା ଅଲ୍ଲାହ
ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାମୟ ।

(ଅଲ୍ ନିସା : ୧୦)

يَا أَيُّهَا النَّذِينَ آمَنُوا لَا تُكُوْنُ أَمْوَالَكُمْ
بِيَنْتَكُمْ بِإِنْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا
أَنفُسَكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَّحِيمًا ②

ଜିହାଦ - ଅଳ୍ପାଳ୍ପଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ତରମ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା

ଜିହାଦ ଅର୍ଥ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖଟାଇ ପ୍ରତିକୁଳ ମତ ସହିତ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବା । ତାହା ତିନି ପ୍ରକାରର ଯଥା :
(୧) ଦୃଶ୍ୟମାନ ଶତ୍ରୁ ସହିତ (୨) ଶୈତାନ ସହିତ (୩) ନିଜ
ସହିତ ।

କୁରଆନ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଏପରି ଭାବେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବ ଯେପରିକି ଧନ ଓ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ କମ୍ କ୍ଷତି ଘଟିବ ଏବଂ
ଯଥାସମ୍ବବ ଶୀଘ୍ର ଶତ୍ରୁତାର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିବ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୯

୪୦. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ବିନା କାରଣରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଶ୍ରର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବାଷ୍ପବିକ ଅଳ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।

୪୧. ଏମାନେ (ସେହି ଲୋକ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ କେବଳ ଏହା କହିବାରୁ ଯେ ‘ଅଳ୍ଲାଃ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟେ’ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗତ କାରଣ ନଥାଇ ବିତାଢ଼ିତ କରାଗଲା । ଏବଂ ଯଦି ଅଳ୍ଲାଃ ଏହି (ଅବଜ୍ଞାକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ (ଦୁଷ୍ଟତି) ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନ ରଖନ୍ତେ, ତେବେ ଆଶ୍ରମ, ଗିର୍ଜା, (ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ) ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମସଜିଦ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଳ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ବହୁଲ ଭାବରେ ନିଆଯାଏ, ସେ ସବୁ ଧାର୍ମ କରି ଦିଆଯାଆନ୍ତା । ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଃ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଧାର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ବାଷ୍ପବିକ ଅଳ୍ଲାଃ ହିଁ ବଳବାନ ଓ ପରକୁମୀ ।

(ଆଲ ହ୍ରଦୀ: ୪୦-୪୧)

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୦

୯. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ ବିରୋଧ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିନାହାନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିତାଢ଼ିତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ

أَذْنَ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا
وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرٍ هُمْ لَقَدِيرُونَ

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِعُضٍ لَّهُدِّمَتْ
صَوَامِعٍ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدٍ
يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصَرَنَّ
اللَّهُمَّ مَنْ يَنْصُرْهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوْئِي عَزِيزٌ

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
يُقْتَلُوْكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُوْهُمْ وَتُقْسِطُوا

إِلَيْهِمْ طَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ①

ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ବାରଣ କରିନାହାନ୍ତି । ଅଳ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟବାନମାନଙ୍କୁ
ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୧୦. ଅଳ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ବଶୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରି
ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଗୃହରୁ
ବିତାଢ଼ିତ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଢ଼ିତ
କରିବାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି;
ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ବଶୁତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହଁ
ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

(ଅଲ୍ ମୁମତ୍ତହନା : ୯-୧୦)

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୧

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କ’ଣ ଆମ୍ଭେ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସମାଚାର ଦେବୁଁ, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରିରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ।

୧୨. (ସେ ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଯେ) ତୁମେମାନେ
ଅଳ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସ୍ତୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ
କର ଓ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପର୍କି
ଓ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରି ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ (ଅର୍ଥାତ ଜିହାଦ)
କର । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣିବ, ତେବେ
ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ସମ ।

(ଅଲ୍ ସଫ୍ର : ୧୧-୧୨)

إِنَّمَا يَهِمُّكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ
وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ
تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمُوْا هُلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ
تِجَارَةٍ سُّنْجِنِكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيْحِ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُوْلِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِاْمُوْالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
ذُلُّكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ③

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୯

୭୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆୟ ସହିତ ମିଳିତ
ହେବାପାଇଁ ଉଦ୍‌ୟମ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ନିଶ୍ଚୟ ଆୟ ପଥରେ ପରିଷଳିତ ହେବାର
ସୁଯୋଗ ଦେବୁଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ
ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

(ଆଲ ଅନକବୁଦ୍ଧ : ୭୦)

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي نَهْدَىٰهُمْ سُبْلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୯

୭୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ
ହିଜ୍ରତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ
ଦାନ ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧର୍ମ୍ୟବୃଦ୍ଧ
କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ; ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୧୧୧. ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ୧୦୦
ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ଜୀବନ (ଏପରି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ସହ) କୁଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ବିନିମୟରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାୟ ହେବ । (କାରଣ)
ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି;
ତା'ପରେ ସେମାନେ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ) ହତ୍ୟା କରନ୍ତି
ବା (ନିଜେ) ନିହତ ହୁଆନ୍ତି । ଏହା ଏପରି ଏକ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉପରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
କରିଛନ୍ତି । (ଏବଂ ଏହା) ତୌରାତ, ଇଞ୍ଜିଲ ଓ
କୁରାନରେ (ବର୍ଣ୍ଣତ) ଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ଅପେକ୍ଷା କିଏ ନିଜ ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିପାରେ ? ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ !)
ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ କରିଛ,
ସେଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଆ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ଏକ
ମହାନ ସଫଳତା ।

(ଆଲ ତୌରାତ : ୧୦, ୧୧୧)

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَا جَرُوا وَجَهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ لَا
دَرَجَةَ عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ
يُقَاتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتَلُونَ
وَيُقْتَلُونَ قَوْمًا عَلَيْهِ حَقَّاً فِي الشَّوَّرِيَّةِ
وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَ بِعَهْدِهِ
مِنَ اللَّهِ فَأَسْبِرْهُ وَابْتَغِ كُمُّ الَّذِي
بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୪

୯୭. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
ଅସମର୍ଥ ନ ଆଇ (ଘରେ) ବସି ରହନ୍ତି ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସମ୍ପଦ ଓ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଦେଇ
ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ
ସମାନ ନୁହନ୍ତି; ନିଜର ସମ୍ପଦ ଓ ପ୍ରାଣ ଦେଇ
ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବସି ରହିଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପଦ
ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ
ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କଳ୍ୟାଣ ବିଷୟକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧକାରୀମାନଙ୍କୁ
ବସି ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ମହାନ
ପ୍ରତିପଳର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ (ନିଶ୍ଚଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା
ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

(ଆଲ ନିସା: ୯୭)

لَا يَسْتَوِي الْقُعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
عَيْنُ اُولَئِي الصَّرَرِ وَالْمُجَهَّدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ طَفَّلَ
اللَّهُمَّ اَكْبِرُ
الْمُجَهَّدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
عَلَى الْقُعْدِينَ دَرَجَةٌ وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَى طَوْفَانَ
الْقُعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗୁଣ ଓ ଚରିତ୍ର

ପରଂବ୍ରହ୍ମ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ୩ରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁରଆନ୍‌ରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଷ୍ଟିଦ୍ଵା ବିଷୟକ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ସେ ପ୍ରକଟନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଓହି) ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଉଥିବା ବିଷୟ ଉପରେ ଏହି ଗ୍ରହ୍ଣରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ସେ ଅବତାର ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଗୁଣାବଳୀ ପ୍ରକଟିତ ନକରନ୍ତେ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଅଷ୍ଟିଦ୍ଵା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହନ୍ତା ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ମାନବ ଜଗତ ତିଷ୍ଠି ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ସର୍ବୀୟ ପ୍ରକଟନ ହେଉଥିବ ଏହା ଅବଶ୍ୟମାବୀ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ 25

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରି ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୁପେ ଆହ୍ଵାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ କୌଣସି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ନଥାଇ ସେମାନେ ଏପରି କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ନିରାପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ (ସେମାନେ) ବ୍ୟକ୍ତିରର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସେ ତାର ପାପ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୩୦. କଯାମତ ଦିନ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ; ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଲାଞ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ ।

୩୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ସତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ହଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେ ଅନୁତାପ କରେ ଓ ସେହି ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଏ ।

୩୩. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଳ୍ଲାଙ୍କର ସେବକ) ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ନିରଥ୍ୟକ ବିଷ୍ୟ ଆଲୋଚନା ହେଉଥିବା ବେଳେ (ତହିଁରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନକରି) ଭଡ଼ଲୋକ ଭଳି ଅତିକ୍ରମ କରି ଛଳିଯାଆନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَّا أَخْرَ
وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ إِلَّا حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَرْنُونَ ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
يُلْقَ أَثَاماً ۝

يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ
فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَأَمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سِرْتَهُمْ حَسَنَتِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يُشَهِّدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُوا
بِاللَّغْوِ مَرُوا كِرَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكْرُوا بِالْأَيْتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخُرُّوا
عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمَيَّانًا ﴿٧٤﴾

୩୪. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଥରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବଧୁର ଓ ଅଛ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୟାବନ୍ତଙ୍କର ସେବକ, ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଜର ପନୀ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ତରଫରୁ ଆମମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ଶାତଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କର ନେତା (ଇମାମ) କର ।”

୩୬. ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିବା ଯୋଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକୋଷ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତିର ସଦେଶ ମିଳିବ ।

୩୭. ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହୁଥିବେ; ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ।

୩୮. (ହେ ରସୁଲ ! ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “ଯଦି ତୁ ମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା (ଓ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା) ନ କରିବ, ତେବେ କ'ଣ ଆସଇ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାତିର କରିବେ ? ସୁତରାଂ ତୁ ମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାଗୁଡ଼ି ଧରିବ ।”

(ଅଲ୍ ଫୁରକାନ୍ : 69-78)

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هُبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتَنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمُتَقِّيَّنَ
إِمامًا ﴿٧٥﴾

أُولَئِكَ يُجَزَّوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيَلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

خَلِدِينَ فِيهَا طَحْسَنْتُ مُسْتَقَرًا
وَمَقَامًا ﴿٧٧﴾

قُلْ مَا يَعْبُؤُ ابْكَمَرِي لَوْلَادُعَاؤْ كُمْ
فَقَدْ كَذَبْتُمْ فَسُوفَ يَكُونُ لِزَاماً ﴿٧٨﴾

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୨୩

୨. (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ନିଜର
(ଅଭିଳକ୍ଷିତ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି;
 ୩. ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଯେଉଁମାନେ
ଆପଣା ନମାଜ ପାଠରେ ବିନୟ ଭାବ ପୋଷଣ
କରନ୍ତି;
 ୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଯଥା କଥୋପକଥନ ଠାରୁ
ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି;
 ୫. ଯେଉଁମାନେ (ନିୟମାନୁସାରେ) ଜକାତ
ଦିଅନ୍ତି;
 ୬. ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ
ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତି;
 ୭. ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପରୀ ବା ସେମାନଙ୍କର
ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛି,
ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ; ଅତେବ ଏପରି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭର୍ତ୍ତନା
କରାଯିବ ନାହିଁ ।
 ୮. ଏବଂ ଯେକେହି ଏତଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଜାହା କରିବେ, ତେବେ
ସେପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସାମା ଲଘାନକାରୀ
ହେବେ ।
 ୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ନ୍ୟାସ
ଓ ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସଜାଗ ଥାନ୍ତି;
 ୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜକୁ ଶୁଣି ଚାଲାଇଥିବାରେ ଯାହାକୁ ପ୍ରତିକରିତ କରନ୍ତି;
- قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۱
 الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاةٍ هُمْ خَشِعُونَ ۲
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغُو مُعْرِضُونَ ۳
 وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّزْكَوَةِ فَعِلُونَ ۴
 وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوقِ جَهَنَّمَ حَفِظُونَ ۵
 إِلَّا عَلَى أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَامَلَكَتْ
 أَيْمَانَهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلُومِينَ ۶
 فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمْ
 الْعُدُوُنَ ۷
 وَالَّذِينَ هُمْ لَا يَمْتَهِنُونَ ۸
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاةٍ هُمْ يُحَافِظُونَ ۹

أُولَئِكَ هُمُ الْوَرِثُونَ ①

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ ②

-
୧୧. ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଉଭରାଧୁକାରୀ,
୧୨. ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵର୍ଗର ଉଭରାଧୁକାରୀ
ହେବେ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା
ରହିଥୁବେ ।

(ଆଲ ମୁମିନୁନ୍ : ୨-୧୨)

ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଅଧ୍ୟକାର

ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଜାତି ହିସାବରେ ନାରୀ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ଅଧ୍ୟକାର ଉପଭୋଗ କରୁ ନଥିଲା । ଇସଲାମ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ, ଯାହା ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ଜୀବନର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚାରକାର ପ୍ରଦାନ କରି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ଅଧ୍ୟକାରକୁ ଧାର୍ମିକ ବିଧୁର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ କରି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ବିଧାନମାଳା ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଅଛି ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୧୯

୧୮. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଆମେ ନିଶ୍ୟ ତାହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରିବୁଁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉକ୍ତକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ।

(ଆଲ ନହଲ : ୧୮)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୪

୧୯୪. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଜ୍ରୁରୀ ମଞ୍ଚିର ରକ୍ଷଣ ସ୍ଵରୂପ (ସାମାନ୍ୟ) ଅତ୍ୟାଶ୍ରର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(ଆଲ ନିୟା : ୧୯୪)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ୩୩

୩୩. ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ନାରୀ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ମର୍ଶ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ଶ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ମର୍ଶ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରିଣୀ ନାରୀ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ଶ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ମର୍ଶ ସତ୍ୟବାଦୀ ନାରୀ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ଶ ଧୌର୍ଯ୍ୟଶାଳ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ମର୍ଶ ଧୌର୍ଯ୍ୟଶାଳ ନାରୀ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ଶ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ମର୍ଶ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ନାରୀ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنْ تُبْعَدَنَّ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنْ تُجْزَيْنَ
أَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ①

وَمَنْ يَعْمَلُ مِنَ الصِّلَاحِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ②

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقُنْتَنِينَ وَالْقُنْتَنَاتِ
وَالصَّدِيقِينَ وَالصَّدِيقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِعِينَ وَالْخَشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِمِينَ
وَالصَّالِمَاتِ وَالْحِفْظِينَ فُرُوجَ جَهَنَّمَ

وَالْمُحِيطِ وَالذِكْرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا
وَالذِكْرَتِ لَا آعَدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا

କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା
ନାରୀ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ
ଓ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ନାରୀ, ନିଜ
ଗୁପ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନିଜ
ଗୁପ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ ଏବଂ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ଵରଣ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ଵରଣ କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏ
ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କ୍ଷମା ଓ ମହାନ
ପ୍ରତିପଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଅଛି ।

(ଆଲ ଅହଜାବି: ୩୩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୦

୪୧. “ଯେ ମନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ
ଡଦନୁୟାୟୀ ପ୍ରତିପଳ ମିଳିବ; ଏବଂ ଯେ କେହି
ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ସେ ପୁରୁଷ
ହେଉ କି ନାରୀ, ଯଦି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ
ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମଧର୍ମୀ
ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅଗଣିତ ପୁରକ୍ଷାର
ଦିଆଯିବ ।”

(ଆଲ ମୁମିନ୍ : ୪୧)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثِي وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ
فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

ଅତ୍ୟଧୂକ ସୁଧଖୋରିର ନିଷେଧ

କୁରଆନରେ ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦ
ହେଉଛି ‘ରିବା’ । ସାଧାରଣ ଭାବେ ବୁଝାପଡ଼ୁଥିବା ‘ସୁଧ’ ଶବ୍ଦର
ଅର୍ଥ ସହିତ ଏହାର ଅର୍ଥ ସମାନ ନୁହଁ । ‘ରିବା’କୁ ନିଷେଧ
କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହା ଅଛି କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ହାତକୁ ଧନ
ଆଣି ଦିଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଜାତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ସୁଧ ବହନ କରୁଥିବା କରଜ
କ୍ଷେତ୍ରରେ କରଜଦାତା ବଞ୍ଚିତଃ ଅନ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା
ସୁଯୋଗ ନିଏ ଓ ତଢ଼ାରା ଲାଭବାନ ହୁଏ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ୨

୨୭୭. ଯେଉଁମାନେ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି,
ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଦୃଶ ଦଣ୍ଡାୟମାନ
ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଶୈତାନ (ଆର୍ଥାତ୍ ପାଗଲାମୀ) ଦ୍ୱାରା
ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥା)
ଏଥ୍ୟୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି
'କୁଯ୍ ବିକୁଯ୍ ମଧ୍ୟ ସୁଧ ସଦୃଶ ଅଥଚ ଅଳ୍ଲାୟ କୁଯ୍
ବିକୁଯ୍କୁ ବୈଧ ଓ ସୁଧ ଗ୍ରହଣକୁ ଅବୈଧ
ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି'; ସୁତରାଂ (ମନେରଖ ଯେ)
ଯାହା ପାଖକୁ ତାର ପାନଳକର୍ତ୍ତା ଠାରୁ କୌଣସି
ଉପଦେଶ ଆସିବା ପରେ ସେ ତହିଁରୁ (ଆର୍ଥାତ୍
ସୁଧ ବ୍ୟବସାୟରୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ, ଅତିତର
ସମସ୍ତ ପ୍ରାୟି ତାହାର (ହିଁ) ହେବ । ଏବଂ ତାର
ମାମଲା ଅଳ୍ଲାୟଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି; ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେଥିରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ,
ସେମାନେ ହିଁ ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ
ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

୨୭୩. ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ସୁଧା (ବ୍ୟବସାୟ)କୁ ବିଲୋପ କରିବେ ଏବଂ ଦାନକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବେ; ଏବଂ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ କୌଣସି କଠୋର ଅବଜ୍ଞାକାରୀ (ତଥା) ପାପୀଙ୍କ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୭୮. ବାଷ୍ପବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ
କରନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ
(ମନ୍ୟୋଗ ସହିତ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ
ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ୦୧ରେ ପ୍ରତିଫଳ (ଗଛିତ) ଅଛି;
ସେମାନେ ଉଦ୍‌ଘାତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃଖତ
ହେବେ ନାହିଁ ।

الَّذِينَ يَا كُوْنَ الرِّبُّ اَلَّا يَقُوْمُونَ اَلَّا
كَمَا يَقُوْرُ اَلَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ
الْمَسِّ طَذْلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ
الرِّبُّوْا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَمَ الرِّبُّوْا
فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّهِ فَأَنْتَهُ فَلَهُ
مَا سَلَّفَ طَوَّرْهُ اِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا لَخِلْدُونَ

يَمْحُوا اللَّهُ الرِّبُو وَ يُرِي الصَّدَقَةَ طَ وَاللَّهُ
لَا يَحِبُّ كُلَّ كُفَّارَ أَثِيمٍ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
وَآتَاقُوا الصَّالِحَاتِ وَأَتَوْا الرِّزْكَوَةَ لَهُمْ
أَجْرٌ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَدَرْوَامًا
بَقِيَ مِنَ الرِّبَّوِ إِنَّكُنُتُمْ مُّؤْمِنُينَ^{١٧٦}

୨୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଅଳ୍ଲାହଙ୍କୁ
ଉପକର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ
ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ସୁଧର ଅବଶିଷ୍ଟ (ଆଶ)
ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

୨୮୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ନକର,
ତେବେ ଅଳ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ
ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା ହୋଇପାରେ ବୋଲି ସାବଧାନ
ହୁଆ । ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନୁତାପ କରିବ (ସେଥୁରେ ସେତେ
କ୍ଷତି ନାହିଁ) । କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତୁମର
ମୂଳଧନ ଆଦାୟ କରିବା ବିଧେୟ; (ସୁତରାଂ)
ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାହ୍ରର କରିବ ନାହିଁ ବା ତୁମ ପ୍ରତି
ଅତ୍ୟାହ୍ରର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୮୧. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ରଣାଗ୍ରହାତା
ଅଭାବଗୁଡ଼ ଥାଏ, ସେ ସମ୍ରଥ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାହାକୁ ଅବସର ଦେବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି
ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣିଥାଆ, ତେବେ ତାହାକୁ
(ଅର୍ଥାତ ମୂଳଧନରୁ) ଦାନ ସ୍ଵରୂପ ଛାଡ଼ିଦେବା
ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଏକ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୨୮୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ
ପାଖକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ, ସେହି ଦିନକୁ ଉପ
କର । ପୁନଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ
କରିଅଛି, ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାହ୍ରର
କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(ଅଲ୍ ବକରା : ୨୭୩-୨୭୭)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ[ؐ] وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أُمُوَالِكُمْ[ؐ] لَا تَنْظِلُمُونَ وَلَا تُنْظَلُمُونَ[ؑ]

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةً إِلَى مَيْسَرٍ[ؔ]
وَأَنْ تَصَدِّقُوا خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ[ؑ]

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَحُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تُحْمَلُ
تُوْفِيُ الْكُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُنْظَلُمُونَ[ؑ]

ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

କୁରାନର ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରକଟିତ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଅନେକ ଅଧ୍ୟାୟରେ କୁରାନର ପ୍ରମୁଖ ମତବାଦ ଓ ଶିକ୍ଷା ସପକ୍ଷରେ
ପ୍ରମାଣ ରୂପେ ବିଭିନ୍ନ ଘଟଣାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । ଏହି
ଲେଖାଂଶୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ହେଉଛି ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟବାଣୀ,
ଯାହାର ସତ୍ୟତା ଶତାବ୍ଦୀ ଗଢ଼ି ଝୁଲିବା ଭିତରେ ପ୍ରମାଣିତ
ହୋଇଛି । ଏହି ସତ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥରେ,
କେତେବେଳେ ବା ଆଳଂକାରିକ ଅର୍ଥରେ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ
କେତେବେଳେ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ । ଆଗରୁ କୁହାଯାଇଛି
ଯେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ନାମ ହିଁ ଏକ ମହାନ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟବାଣୀ ଓ ଏହାର
ସତ୍ୟତା ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଲେଖନୀର ବ୍ୟାପକ
ବ୍ୟବହାର ମାଧ୍ୟମରେ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣର ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଜଥା
ଏହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଟନରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । (୧୩ : ୪-୭)

ଅଧ୍ୟାୟ ୪୫

୨୦. ସେ ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରକୁ ଏପରି ଭାବରେ
ପ୍ରବାହିତ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ
ସମୟରେ ମିଶିଯିବେ ।

୨୧. (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ
ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି; ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁ ନାହିଁ ।

୩୮. ହେ ଜିନ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! ଯଦି
ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି
ପଳାଯନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି,
ଡେବେ ପଳାଯନ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆ । କିନ୍ତୁ
ତୁମେମାନେ ବିନା ପ୍ରମାଣରେ ପଳାଯନ
କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୩୯. ଡେବେ କହିଲ ଭଲା ତୁମେ ଦୁହେଁ
(ଅର୍ଥାତ ଜିନ ଓ ମାନବ) ନିଜ ପାଲନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ଵାକାର କରିବ ?

୪୦. ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଅଗ୍ରଶିଖା ପ୍ରେରଣ
କରାହେବ ଏବଂ (ଉରଷ୍ଟ) ତମା ମଧ୍ୟ; ସୁତରାଂ
ତୁମେ ଦୁହେଁ କଦାପି ବିଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

(ଆଲ ରହମାନ : ୨୦-୨୧, ୩୪-୩୫)

ଅଧ୍ୟାୟ ୮

୨. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଫାଟି ପଡ଼ିବ ।

୩. ଏବଂ ନିଜ ପାଲନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ
ଶୁଣିବା) ସକାଶେ କାନ ପାତିବ ଏବଂ ଏହାହିଁ
(ତାହାପାଇଁ) ଅନିବାର୍ୟ ।

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରସାରିତ
କରି ଦିଆଯିବ ।

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيُنِ ﴿١﴾

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيُنِ ﴿٢﴾

يَمْعَشَرَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَقْدُمُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْقُدُمُوا لَا تَقْدُمُونَ
إِلَّا إِسْلَاطِنِ ﴿٣﴾

فِيَأِيِ الْأَءِ رِبِّكُمَا تُكَذِّبُنِ ﴿٤﴾

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَارٍ وَنَحَاسٌ
فَلَا تَتَصَرَّنِ ﴿٥﴾

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿٦﴾

وَأَذِنْتُ لِرِبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٧﴾

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٨﴾

୪. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତନ୍ମଧରେ ଅଛି, ସେ
ତାହାକୁ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ଶୁନ୍ୟ ହୋଇଯିବ;

୫. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ
ଶୁଣିବା) ସକାଶେ କାନ ପାତିବ ଏବଂ ଏହାହିଁ
(ତାହାପାଇଁ) ଅନିବାର୍ୟ ।

(ଅଲ୍ ଇନସିକାଳ୍ : ୨-୩)

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୯

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦଶମାସର
ଗର୍ଭବତୀ ମାଇ ଓମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରା
ହେବ ।

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ବିଭିନ୍ନ) ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରିତ କରାହେବ ।

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୁଷ୍ପକଗୁଡ଼ିକର
ପ୍ରସାରଣ ହେବ (ଅର୍ଥାତ ବହୁଳ ଭାବରେ
ମୁଦ୍ରଣାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ) ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶର
ଆବରଣକୁ ଉନ୍ମୂଳ୍କ କରାହେବ ।

(ଅଲ୍ ତକତ୍ତିର : ୫, ୮, ୧୧, ୧୨)

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

وَإِذَا التُّفُوسُ زُرِّجَتْ

وَإِذَا الصُّحْفُ نُسِرَتْ

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୯

୧. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ
ପ୍ରକାଶିତ କରାହେବ ।

୨. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ବୋଝକୁ ବାହାର
କରି (ଫିଙ୍ଗି) ଦେବ ।

୩. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କହି ପକାଇବ “ଏହାର
କ’ଣ ହୋଇଛି ?”

إِذَا زُلِّزَتِ الْأَرْضُ زُلِّزَ الْهَاءُ

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يُؤمِنُدِ تَحْدِثُ أَخْبَارَهَا

୪. ସେବିନ ସେ ନିଜର (ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତ) ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

୫. କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ ପୃଥବୀକୁ) ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

୬. ସେବିନ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ପରିଶାମକୁ ଦେଖିବେ ।

୭. ତାପରେ ଯେ ଅଣୁ ପରିମାଣର ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥୁବ, ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ ତାହାର ପରିଶାମକୁ) ଦେଖିବ ।

୮. ଏବଂ ଯେ ଅଣୁ ପରିମାଣର ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥୁବ, ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ ତାହାର ପରିଶାମକୁ) ଦେଖୁବ ।

(ଆଲ କିଲ୍ଜାଲ୍ : ୨-୯)

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا

يُؤمِنُدِ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَسْتَاتًا
لَيَرَوْا أَعْمَالَهُمْ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّيْ سَفَّا

فَيَدْرُهَا قَاعًا صَفَصَفًا

لَا تَرَى فِيهَا عَوْجًا وَلَا آمْتًا

୧୦୭. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପର୍ବତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କୁହ “ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏଗୁଡ଼ିକର ମୂଳୋପ୍ରାଚନ କରିଦେବେ ।”

୧୦୮. “ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଙ୍ଗରା ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣାତ କରିଦେବେ ।”

୧୦୯. ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରେ କୌଣସି ବାଙ୍ଗ ବା (ଖାଲ) ଢିପ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

(ତାହା : ୧୦୩-୧୦୯)

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭

୮୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ପୂରଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆୟେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ କୀଟ ସୃଷ୍ଟି କରିବୁଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବ । କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁ ନଥିଲେ ।

(ଆଲ ନମଲ : ୮୩)

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَحْرَجْنَا لَهُمْ
دَآبَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ لَا أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا بِإِيمَانِنَا لَا يُؤْقِنُونَ

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୮

୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆଖି ଝଲକି ଉଠିବ;
୯. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବ;
୧୦. ଏବଂ (ଗ୍ରହଣ କାଳରେ) ଚନ୍ଦ୍ର ଓ
ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାହେବ ।

(ଆଲ କେସାମା : ୮-୧୦)

فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

وَخَسَفَ الْقَمَرُ

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

ପ୍ରକୃତି ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ

କୁରାନର ଅନୁପମ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ୧୪୦୦ ବର୍ଷର ପୂରୁଣା ହେଲେ ହେଁ ଏଥରେ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ବଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗବେଷଣାରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ଅନେକ ଲେଖାଙ୍କା ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆବିଷ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥୁବା ସ୍ଥଳେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଯେଉଁ ଘଟଣାବଳୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛି, ତାହା ଗବେଷଣା ସାପେକ୍ଷ । କୁରାନରେ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥୁବା ଅନେକ ବିଷୟରୁ କିଛି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବା ଲାଗି ଅଛି କେତେକ ଲେଖାଙ୍କା ବଛାଯାଇଛି ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୪୨

୩୦. ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି
ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସେ ଉତ୍ସନ୍ନ
ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ
ବିଷ୍ଟାରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ
ଜଣ୍ଠା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରିତ କରାଇବାକୁ ସମାର୍ଥ ।

(ଶୁରା : ୩୦)

وَمِنْ أَيْتَهُ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَآبَّةٌ وَهُوَ عَلَىٰ
جَمِيعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୭

୯୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବରୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତଡ଼ପରେ (ସେ ତୁମମାନଙ୍କ
ପାଇଁ) ଏକ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଏକ ସ୍ଥାଯୀ
ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ବିରିତ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ
ବୁଝିପାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶକମାନ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁଁ ।

(ଆଲ ଅନଥାମ୍ : ୯୯)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ كُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً
فَمُسْتَقِرٌ وَمُسْتَوْدِعٌ قَدْ فَصَلَّ
الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୪

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ଭୟ କର, ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ (ମାତ୍ର)
ଜୀବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧରୁ ତାହାର
ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଅନେକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ (ସୃଷ୍ଟିକରି ପୃଥିବୀରେ)
ବିଷ୍ଟାର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର,
ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମେମାନେ ପରମାରର
ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛ; ଏବଂ ବିଶେଷତଃ
ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ମାମଲା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ
ଭୟ କର, ଅଲ୍ଲାହ ନିଃଶ୍ଵର ତୁମମାନଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ଵବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

(ଆଲ ନିସା : ୯)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي حَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَحَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَ نِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْضَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୩

୮. ସେ ହିଁ ନିଜ ଲକ୍ଷାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମାତ୍ର) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତରୁଞ୍ଜ ।

(ଆଲେ ଇମାନ: ୮)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُ كُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ طَلَّا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ୭

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୧୪

୨୦. କ’ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହଁ ଯେ ଅଳ୍ଲାଖ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ସତ୍ୟ ଓ ତୃତୀ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ଯଦି ସେ ଲକ୍ଷା କରିବେ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଏକ ନୂତନ (ମାନବ ସମାଜ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

(ଇହାହିମ : ୨୦)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ طَإِنْ يَشَا يُدْهِبُكُمْ وَ يَأْتِ
بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ୮

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୭

୮୯. ଏବଂ ତୁମେ ପରବର୍ତ୍ତମାଳାକୁ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ସ୍ଥିର ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛ, ଅଥବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମୋଘମାଳା ସଦୃଶ ଚଳମାନ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହା ଅଳ୍ଲାଖଙ୍କର କଳାକୃତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ (ଓ ନିଖୁଣ୍ଟ) ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦାତ୍ତରେ ଭଭମ ରୂପେ ଅବଶ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି ।

(ଆଲ ନମଲ: ୮୯)

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمَرُّ مَرَّ السَّحَابِ طَ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ طَإِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ୯

ଆଧ୍ୟାତ୍ ୨୯

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ତୁମେହାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ

يَا إِيَّاهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ

الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ
 مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ
 مُحَلَّقَةٍ وَّعِيرِ مُحَلَّقَةٍ لِّنِينٍ لَكُمْ
 وَنُقْرُفُ الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى آجَلٍ
 مُسَعٍ ثُمَّ نُرِجُكُمْ طُفْلًا ثُمَّ
 لِتَبْلُغُوا أَشَدَّ كُمْ جَ وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَفَّ
 وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذِلِ الْعُمُرِ لِكِيلَ
 يَعْلَمُ مَنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ
 هَامِدَةً فَإِذَا آنَزْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَرَّتْ
 وَرَبَّتْ وَأَنْبَتْ مِنْ كُلِّ رُوْحٍ بَهِيجٍ ①
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحِيِّ الْمَوْتَىٰ
 وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

କରୁଥାଅ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଅମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ଏହାପରେ ବୀର୍ଯ୍ୟରୁ, ତତ୍ପରେ (କ୍ରମଶାଖ ଅଭିବୃତି କରାଇ) ରଜ୍ଞ ପିଣ୍ଡନାରୁ, ତତ୍ପରେ ମାଂସ ପିଣ୍ଡରୁ । କିଛି କାଳପାଇ ତାହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଂସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ଓ (ଅନ୍ୟ) କିଛି କାଳ ପାଇଁ ତାହା ଏକ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଂସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା । ଯାହାପଳରେ କି ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁଁ; ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଛା କରୁଁ ତାହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରୁ । ଏବଂ ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗର୍ଭାଶୟରୁ) ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ବହିଗୁଡ଼ କରାଉ (ଏହିପରି କ୍ରମବୃଦ୍ଧି କରିଥାଉଁ) । ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବଳ (ବୟକ୍ତି) ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅପ୍ରାସ୍ତ ବୟକ୍ତି ଥାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜର ଚରମ ବାର୍ଦ୍ଦକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି । ଯାହାପଳରେ ସେମାନେ ପ୍ରବୁର ଜ୍ଞାନ ହାସଳ କରିବାପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ହରାଇ ବସନ୍ତ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀ (ପୃଷ୍ଠା)କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତାହା (ସମୟେ ସମୟେ) ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସେ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଜଳ ବୃକ୍ଷ କରାଉଁ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋଚିତ (ହୋଇ ପୁନର୍ଜୀବିତ) ହୁଏ ଓ ତାହାର ଅଭିବୃତି ଘଟେ ଓ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ସୁନ୍ଦର ଉଭିଦ ଉପୁଜାଏ ।

(ଆଲ ହଜ୍ : ୨)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭

୯. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ତଥା ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧକ ସକାଶେ ଘୋଡ଼ା, ଖଚର ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ସକାଶେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅଧିକ ସାଧନ ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ, ତାହା ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଜାଣ ନାହିଁ ।

(ଆଲ ନହଲ : ୯)

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭

୨. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଞ୍ଜଳମୟ ଯାହାଙ୍କ ଦଖଲରେ ରାଜତ୍ର ରହିଅଛି ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର ଅଭିଲାଷ)କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସକମ ।

୩. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଉଭୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ତାହା ପରାକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଜୀବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ସେ ହିଁ ସପ୍ତ ଆକାଶକୁ ପ୍ରର ପ୍ରର କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ଦିନାବନ୍ତ (ଅଲ୍ଲାହ) ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ତୁଟି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶକୁ) ଚୂଲାଇ ଦେଖ; କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ) କୌଣସି ତୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

(ଆଲ ମୁଲକ : ୨-୪)

وَالْخَيْلَ وَالْبَغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكُوبُهَا
وَزِينَةٌ طَّاءٌ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ^①

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^②

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَلْبُو كُمْ
أَيْكُمْ أَحَسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفُورُ^③

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا مَا تَرَى
فِي حَقِّ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوِيتٍ فَارْجِعِ
الْبَصَرَ لَمْ تَرَى مِنْ قُطُورٍ^④

ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେତେକ ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଅଲ୍ଲାହ ବା ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଓ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ହେଉଛି ଏକ ଗତିଶୀଳ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ପ୍ରଥମେ ମଣିଷଙ୍କୁ
ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କରେ । ନିଷା ଓ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ମଣିଷ
ଉନ୍ନତି ହୁଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାକୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ
କରିଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଵକୀୟ ଗୁଣ ଧାରଣ କରେ
ଓ ଏହାର ନିଜସ୍ଵ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଶାମ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଯେଉଁମାନେ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭୂତି ଓ ସାଫଳ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ପୁନଃ ପୁନଃ ଅନୁଭୂତିରୁ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି
ଯେ ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ ସୃଜନୀ ଶକ୍ତି
ଲାଭ କରିପାରେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ - ୨

୧୮୭. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଯେବେ ଆମ୍ବର ସେବକମାନେ ତୁମକୁ ଆମ୍ବ ବିଶ୍ୱଯରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, ତେବେ (କୁହ) ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁଁ । ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଯେବେବି ଆମ୍ବକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ଆମ୍ବେ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହଣ କରିଥାଉଁ । ସୁତରାଂ ଆମ୍ବର ଆଦେଶ ଗୃହଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ବ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବିଧେୟ, ତାହେଲେ ସେମାନେ ସୁପଥଗାମୀ ହେବେ ।

୨୦୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଶ୍ଚି ଶାପ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

୨୦୮. ସେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପୁଣ୍ୟର) ଏକ (ବଡ଼) ଅଂଶ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ତଡ଼ପର ଅଟନ୍ତି ।

୨୮୭. ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଯାହାକିଛି (ମହତ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ, ତାହା ନିଜପାଇଁ ଲାଭଜନକ ହେବ ଏବଂ ସେ ଯାହାକିଛି (ମଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ତାହା ସେ (ଶାପ୍ତ ଆକାରରେ) ପାଇବ । (ସେମାନେ ପୁଣି କହନ୍ତି) “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମେମାନେ କେବେ ଭୁଲି ଯାଉଁ ବା ଦୋଷ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٍ عَنِّيْ فَإِنِّيْ قَرِيبٌ
أَجِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلَيْسَتِ حِبْوَانٌ وَلَيْوُ مُنْوَانٌ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ⑩

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا أَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا
عَذَابَ التَّارِ ⑪

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑫

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسُعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ طَرَبَنَا لَا
تُؤَاخِذُنَا إِنْ تَسْيَئَنَا أَوْ أَخْطَلَنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحِيلْنَا مَا لَا

طَاقَةَنَا يَهُ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْنَا^{وَقَدْ}
وَارْحَمْنَا^{وَقَدْ} أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ^{وَقَدْ}

କରିଥାଏଁ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆ ନାହିଁ ।
ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ
ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ
ସେପରି ଦାଷ୍ଟିଦ୍ଵାରା ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲା, ସେପରି
ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରନାହିଁ । ହେ
ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ଭାର ବହନ
କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତାହା
ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନାହିଁ । ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ
(ପାପରୁ) ମୁକ୍ତି ଦିଆ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର
ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କର । କାରଣ ତୁମେ
ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ସୁତରାଂ ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

(ଆଲ ବକରା : ୧୩, ୨୦୭, ୨୦୩, ୨୨)

ଅଧ୍ୟାୟ ୩

୧୯୧. ବାଷ୍ପବରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିରେ
ଏବଂ କୁମାର୍ଯ୍ୟରେ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗମନରେ
ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ
ରହିଅଛି ।

୧୯୨. ଯେଉଁମାନେ ଠିଆହେବା, ବସିବା ଓ
ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କୁ ସ୍ଥିରଣ କରନ୍ତି
ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା
କରନ୍ତି (ଏବଂ କୁହନ୍ତି) “ହେ ଆମମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଏହାକୁ ବୃଥାରେ ସୃଷ୍ଟି
କରନାହିଁ, ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ସୁତରାଂ ତୁମେ
ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଶ୍ରିର ଶାସ୍ତ୍ରିରୁ ରଖା କର” ।

୧୯୩. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା !
ତୁମେ ଯାହାକୁ ନରକାଶ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ।
ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଅଛ;

إِنَّ فِي حَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْخِلَافِ أَلَيْلٌ وَالنَّهَارٌ لَا يَتِي لِأُولَئِينَ
الْأَلْبَابُ^{وَقَدْ}

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيمًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي حَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ^{وَقَدْ}

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ
آخِرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّلَمِينَ مِنْ أَنصَارٍ^{وَقَدْ}

ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କର କେହି
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।”

୧୯୪. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା !
ଆମେମାନେ ଜଣେ ଏପରି ଆହ୍ଲାନକାରୀଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସକାଶେ ଢାକିବାର
ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ (କହୁଛି) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର । ସୁତ୍ରରାଂ
ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁଁ । (ତେଣୁ)
ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ
ଆମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କର ଓ
ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦୂର
କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟବାନ
ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି) ମୃତ୍ୟୁ
ଦିଅ ।”

୧୯୫. “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା !
ତୁମେ ତୁମ୍ଭର ରସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ
ଆମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର
କରିଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର । ଏବଂ
କଯାମତି ଦିବସରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ
କର ନାହିଁ । ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ କଦାପି ନିଜର
ଅଙ୍ଗୀକାର ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ ।”

୧୯୬. ସୁତ୍ରରାଂ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କଲେ (ଏବଂ
କହିଲେ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ
କୌଣସି ପାଳନକାରୀଙ୍କ କର୍ମକୁ, ସେ ପୁରୁଷ
ହେଉ ବା ସ୍ତା ହେଉ, ବିନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ।
ତୁମେମାନେ ପରଷ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ସମ୍ପର୍କ
ସ୍ଥାପନକାରୀ) ଅଟ । ସୁତ୍ରରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يَنْدِي لِلْيَمَانِ
أَنْ أَمْوَابِرِ بِكُمْ فَامْتَأْنِ رَبَّنَا فَاغْفِرْلَهَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِرْ عَنَّا سَيِّاتَنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ
الْأَبْرَارِ ⑩

رَبَّنَا وَإِتَّا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ ⑩

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى
بَعْصُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَا جَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْذُوا فِي
سَيِّلٍ وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كَفِرَنَ

عَنْهُمْ سَيِّاتِهِمْ وَ لَا دُخْنَتْهُمْ جَنَّتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ ۝ ثَوَابًا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

ଡ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଢ଼ିତ
ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ଉଦେଶ୍ୟରେ କଷ୍ଟ
ପାଇଛନ୍ତି ତଥା ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିହିତ
ହୋଇଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବୁଁ ଏବଂ
ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ
କରାଇବୁଁ । ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଫରଣା
ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ
ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପ ମିଳିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ହିଁ
ସର୍ବୋକୁଷ୍ମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

(ଆଲେ ଇମାନ : ୧୯୧-୧୯୩)

ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେଟେକ ଛୋଟ ଅଧ୍ୟାୟ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୩

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ
ଅଳ୍ପାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଥିଲା) ।
୨. ଆମେ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୁଗକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ
ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲୁ ।
୩. ବାସ୍ତବରେ (ନବୀ ବିରୋଧୀ) ମନୁଷ୍ୟ
(ସର୍ବଦା) କ୍ଷତିଗ୍ରୁଷ (ହୋଇ) ରହେ ।
୪. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ (ନବୀମାନଙ୍କ
ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ
ଯେଉଁମାନେ (ସମୟୋପ୍ରୋଗ୍ରାମ) ସମୁଚ୍ଚିତ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟବାନ
ଦୃଢ଼ ରହିବା ପାଇଁ ପରମାରକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛନ୍ତି
ଏବଂ (ଆସନ୍ତୁ ବିପରି ସମୟରେ ଘୋର୍ୟ ଧାରଣ
କରିବାକୁ) ପରମାରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ
ଆସୁଛନ୍ତି, (ସେପରି ଲୋକମାନେ କଦାପି
କ୍ଷତିଗ୍ରୁଷ ହେବେ ନାହିଁ) ।

(ଆଲ ଅସର : ୧-୪)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୪

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ
ଅଳ୍ପାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଥିଲା) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْعَصْرِ ②

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ③

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَاحَ
وَتَوَاصَوْ بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْ بِالصَّدْرِ ④

قُلْ يٰيٰهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿٧﴾

୯. (ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ
କହୁଆଛୁଁ କି ତୁମେ ନିଜ ଯୁଗର ଅବଜ୍ଞାକାରୀ
ମାନଙ୍କୁ) କହୁଆଥାଏ “ହେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ !”

୧୦. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପଢ଼ତି ଅନୁସାରେ
ଉପାସନା କରୁନାହୁଁ ।

୧୧. ତୁମେମାନେ ଆମର ପଢ଼ତି ଅନୁସାରେ
ଉପାସନା କରୁନାହୁଁ ।

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁ ନାହୁଁ
ଯାହାଙ୍କର ତୁମେମାନେ ଉପାସନା କରୁଆଛ ।

୧୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା
କରୁନାହୁଁ ଯାହାଙ୍କର ଆମେ ଉପାସନା କରୁଆଛ ।

୧୪. (ଉପରୋକ୍ତ ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ)
ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏକ
କର୍ମ ପଢ଼ତି ନିର୍ଭାରିତ କରେ) ଏବଂ ଆମ୍ର ଧର୍ମ
ଆମ୍ର ସକାଶେ (ଅନ୍ୟ ଏକ କର୍ମ ପଢ଼ତି ନିର୍ଭାରିତ
କରେ) ।

(ଆମ କାପିରୁନ : ୧-୭)

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٨﴾

وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُوْنَ مَا آَعْبُدُ ﴿٩﴾

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُّمْ ﴿١٠﴾

وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُوْنَ مَا آَعْبُدُ ﴿١١﴾

لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿١٢﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللّٰهُ وَالْفَتْحُ ﴿٢﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِي

دِيْنِ اللّٰهِ أَفُوْا جًا ﴿٣﴾

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଆଛି) ।

୨. ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ
ସମୃଦ୍ଧି ବିଜୟ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ହେବ ।

୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେ ବିଷୟରେ ଲକ୍ଷଣ
ଦେଖୁବାକୁ ପାଇବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ
ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

فَسَيِّدُنَا يَحْمَدُ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرُهُ
إِنَّهُ كَانَ تَوَابًا

୪. ସେତେବେଳେ ତୁୟ ନିଜ ପାଳନ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା (ଗାନ) ସହିତ ତାହାଙ୍କର
ପବିତ୍ରତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ ନିମଞ୍ଜିତ ହୁଅ ଏବଂ
(ମୁସଲମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦାକ୍ଷାରେ ଯାହାକିଛି ତୁଟି
ରହିଯାଇଥିବ, ତାହାର ବିମୋଚନ ସକାଶେ)
ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ (କ୍ଷମା) ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ
ବାନ୍ଧବରେ ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର
ଅନୁକମ୍ପା ମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟି ନିଷେପ କରିଥାନ୍ତି ।

(ଆଲ ନସର : ୧-୪)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୯

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଥାନ୍ତି) ।

୨. (ଆୟେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦେଉଥାବୁଁ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକ
ମାନଙ୍କ) କହୁଥାଅ “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏକ ।”

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କର ଉପରେ ସମସ୍ତେ
ନିର୍ଭରଶୀଳ (ଏବଂ ସେ କାହାରି ଉପରେ
ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି) ।

୪. ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରିନାହାନ୍ତି କି
ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରା ଯାଇନାହିଁ ।

୫. ଏବଂ (ଗୁଣାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) କେହି
ତାହାଙ୍କର ସମକଷ ନୁହନ୍ତି ।

(ଆଲ ଇଖଲାଷ : ୧-୫)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

اللَّهُ الصَّمَدُ

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ

وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଥାନ୍ତି) ।

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَتْيَةِ

୨. (ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ
କହୁଅଛୁଁ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ
“ସକଳ ସୃଷ୍ଟିର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ
ଆଶ୍ରମ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି ।”

୩. ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର
(ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଶୁଣ୍ଡ) କୁକର୍ଦ୍ଧରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା
ସକାଶେ) ।

୪. ଏବଂ ଅନ୍ତକାର ସୃଷ୍ଟିକାରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ)
ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଅନ୍ତକାର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

୫. ଏବଂ ସେଉଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ
(ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ମଧ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ
(ପାରଷ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କ ରୂପକ) ବନ୍ଧନକୁ (ଛିନ୍ନ
କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଫୁଙ୍କୁଛି ।

୬. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜର୍ଷାକାରୀର ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ
(ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ କି ସେ ହିଂସା କରିବାକୁ
ସଂକଷ୍ଟିବନ୍ଧ ହୁଏ ।

(ଆମ ଫଳକ : ୧-୭)

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

وَمِنْ شَرِّ النَّفَثَاتِ فِي الْعُقَدِ

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (୭) ସଦା କରୁଣାମୟ
ଅଳ୍ପାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛୁଁ) ।

୨. (ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ
କହୁଅଛୁଁ ଯେ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ
“ମୁଁ ମାନବ ସମାଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ
ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରମ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି;

۷. (ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା) ଯେ କି ମାନବ
ସମାଜର ସମ୍ବାଦ । مَلِكُ الْتَّابِعِينَ ﴿١﴾
୮. ଏବଂ ମାନବ ସମାଜର ଉପାସ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) । إِلَهُ النَّاسِ ﴿٢﴾
୯. (ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା
କରୁଥିଲୁଛି) ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମନ୍ତଳା ଦାତାର ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ,
ଯିଏ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର କୁମନ୍ତଳା ଦେଇ) ପଛକୁ
ଫେରିଯାଏ । مِنْ شَرِّ أَوْسُوَاسٍ لِّلْخَنَّاسِ ﴿٣﴾
୧୦. ଏବଂ ସେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ
ଜାତ କରାଏ । الَّذِي يُؤْسِسُ فِي صُدُورِ الْمُتَّابِعِينَ ﴿٤﴾
୧୧. ସେ (ବିଶ୍ଵାଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ) ଅଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ
ହୋଇପାରେ ବା ସାଧାରଣ ମଣିଷ ହୋଇ
ପାରେ । مَنْ أُبْرَأَ نَفْسَهُ وَالْمُتَّابِعُونَ ﴿٥﴾

(ଆମ ନାୟ : ୧-୧)

